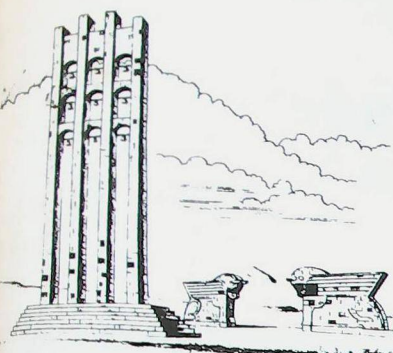

ՄԱՐՏԱՐԱՊԱՏ SARDARABAD

**BUENOS
AIRES
AÑO XII
N° 418
y 419
Miércoles
24 de
diciembre
de 1986**

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET.

El "Hombre del Año" de las Colectividades Armenias de Sudamérica, el benefactor Vahé Tchinnosian

Como es costumbre, desde la iniciación de este medio de difusión en nuestra colectividad, "SARDARABAD" cada fin de año, elige al "Hombre del Año de las Colectividades Armenias de Sudamérica", distinción para la cual tiene en cuenta las actividades culturales, humanísticas u obras benéficas realizadas por miembros de la colectividad, en el transcurso del año o en toda su trayectoria. Este es un simple reconocimiento a una gran vocación de servicio a la armenidad.

Nuestra comunidad, gracias a ese espíritu, cuenta con numerosos benefactores, que han dado mucho

**ՎԱՀԷ ՉԸՆՆՈՋԵԱՆ
ՀԱՐԱՒԱՅԻՆ
ԱՄԵՐԻԿԱՀԱՅՈՑ 1986
ԹՈՒԱԿԱՆԻ «ՏԱՐՈՒԱՆ
ՄԱՐԴԸ»**

ՏԵՄԵՆ ԷՋ 14

Con motivo de las celebraciones de Año Nuevo y Navidad, expresamos nuestros mejores deseos de paz, prosperidad y felicidad

- A S.S. Vazkén I, Catolicós de todos los armenios y Patriarca Supremo.
- Al Superior Gobierno de la República Argentina
- Al Gobierno de la República de Armenia
- A los gobiernos de Brasil y Uruguay.
- Al Consejo Central de la Organización Demócrata Liberal Armenia (Ramgavár Azadagán).
- Al Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la Diáspora.
- Al Consejo Central de la Asociación Cultural Tekeyán.
- Al benefactor Alex Manoogian, presidente vitalicio del Consejo Central de la U.G.A.B. (EE.UU)
- Al Primado de la Iglesia Apostólica Armenia de la Argentina, Monseñor Krikoris Pouniatian
- Al Primado de la Iglesia Apostólica Armenia del Brasil, Monseñor Datev Gharibian
- Al R.P. Hagop Kelendjian, jefe espiritual de la Iglesia Armenia del Uruguay.
- Al Exarca de los armenios católicos para América Latina, Monseñor Vartán Waldir Boghossian.
- A la Comunidad Evangélica Armenia de rito armenio
- A todas las instituciones armenias de Sudamérica
- A todos nuestros lectores y amigos.

**ՄԵՐ
ՇՆՈՐՀԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ**

Ն.Մ.Ս.Տ. Հազգեն Ա. Խմենայն Հայոց Կաթողիկոսին
Արժանիքի բարձրանալ կատարությունան:
Հայաստանի կառավարությունան:
Խամկազար Ազատական Կուսակցության Ազդեցական Հարցության և բոլոր շրջանային վարչությունան:
Սփյուռք հետ Մշակ, կապի Կոմիտեի նախագահ Տիար Կարեն Գալաթեանին և իր անմիջական գործակիցներուն:
ԹԻՐԵԱՆ Մշակ Միություն և ի սփյուռք աշխարհի ցրտած մասնակիցներուն:
Հ.Բ.Է.Միության գլխավոր նախագահ Տիար Ալեք Մանուկանին, իր Ազդեցական Վարչական Ժողովի անդամներուն, Միության բոլոր մասնակիցներուն:
Արժանիքնալ թիմի բարձրանալ Առաջնորդ Փեր. Տ. Գրիգորիս Եպս. Բուհարեանին:
Պրագիկանալ թիմի բարձրանալ Առաջնորդ Փեր. Տ. Տաթև Եպս. Կարիսեանին:
Արտկուսանալ Հոգևոր Հովիվ Հոգ. Յակոբ Մ. Վրդ. Գրիգորեանին:
Հարաւ. Ամերիկայի Կաթողիկէ բոլոր համայնքի Էքսարք Փեր. Վարդան Եպս. Թողոսեանին:
Հայ Առնարանական համայնքի հովուապետներուն:
Հարաւ. Ամերիկայի բոլոր միութիւններուն ու կազմակերպութիւններուն:
Խամկազար Ազատական Կուսակցության մամուլի խմբագրութեան:
«ՄԱՐՏԱՐԱՊԱՏ»ի ընթերցողներուն:

1986: un año pleno de actividades e importantes realizaciones de la colectividad

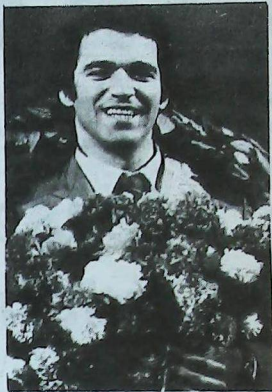
por DIANA DERGARABETIAN

1986 fue un año pleno de actividades y novedades para la colectividad armenia.

En el orden internacional, mientras el presidente turco, haciendo alarde del supuesto poderío militar de su país, decía: "Nuestro ejército hoy puede pasar el Ararat", e insistía más adelante con su actitud bélica, al declarar: "Si tienen ese poder, que vengan, ocupen los territorios y luego veremos..." los armenios desarrollaban distintas actividades tendientes a hacer conocer la verdad histórica en todos los medios internacionales posibles.

A tal fin, la Asamblea Interinstitucional Armenia, al comienzo del año, consigue un importante logro: la constitución de oficinas permanentes en Ginebra, París, Washington y Khar-tum, hecho que habla de una cohesión de pensamientos y de la concientización de que el objetivo de creación del organismo: el reconocimiento internacional del genocidio armenio en los medios diplomáticos y jurídicos internacionales, debe ser el medio aglutinante de los armenios, dondequiera que sea. Se suma a esto el interés despertado en otras comunidades, como la del Brasil, que decide fundar la A.I.A. de dicho país, organismo que nuclea a todas las instituciones armenias de su medio.

La A.I.A. logra enviar a sus delegados a Ginebra y ellos, con todo el empuje que da la seguridad de saber que se está actuando correctamente y con el apoyo de un vasto sector de la colectividad, intervienen, con distintas piezas oratorias, a través de los organismos no gubernamentales en Naciones Unidas.

Garry Kasparov

Mientras esto sucede, en los EE.UU., el congreso decide apoyar la moción de declarar al 24 de abril "Día de Recordación de los Mártires Armenios"; de hecho, California, que cuenta con el gobernador armenio George Deukmejian, logra con su reelección, dar un importante empuje a todos los temas armenios.

Pero, cuando todo parece indicar lo contrario, el Parlamento Europeo rechaza el proyecto "Acercar de una solución política de la cuestión armenia", aduciendo que no está capacitado para su análisis, a tiempo que la propaganda turca y sus tergiversaciones históricas aumentan día a día. Hacia fin de año, el "bureau" del Parlamento Europeo rechaza esta negativa, con lo cual el proyecto debe regresar al seno de la Comisión.

Pero, a nivel internacional, no todo se limita a la cuestión armenia. 1986 fue un año provechoso en el ajedrez; el campeón mundial de esta disciplina, Garry Kasparov, logra retener la corona del mundo, tras emocionantes partidas frente al ex-campeón Anatoly Karpov, y un joven de apenas quince años, Vladi-

mir Hagopian alcanza el título mundial juvenil en el campeonato que se desarrolla en la ciudad argentina de Río Gallegos.

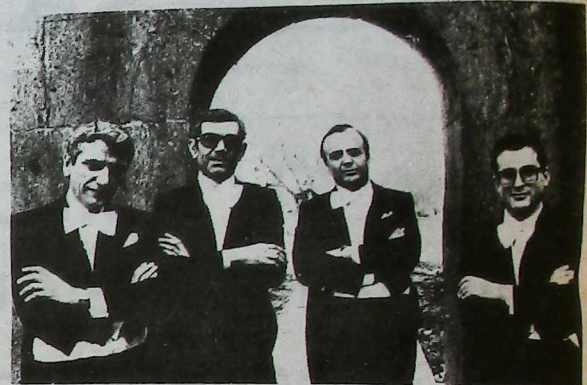
Armenia florece diariamente y mantiene relaciones fluidas con la diáspora, a la que envía continuamente embajadas artísticas y culturales. Así, la Argentina tiene la suerte de recibir al afamado "Cuarteto Gomidás", acompañado por Elada Chajojian, Eleonora Vosganian y Parsegh Tumanian, quienes actúan en el Teatro Colón de Buenos Aires, con gran éxito. También nos visitan Garik Israelian, Tamara Sarkissian, Rebeca Odjaghian, Stepán Meguerditchian y Vladimir Hagopian, mientras que de la mano del ballet del

Vladimir Hagopian

Bolshoi, el Teatro Colón abre las puertas a la obra "Espartaco" de Aram Khachatourian.

Por su parte, la República Oriental del Uruguay logra reorganizar su ballet nacional gracias al trabajo del "regiseur" Vilen Kalstian; Londres y París reciben la visita del Ballet Estatal de Armenia, Vartkes Bedrosian viaja a Francia y Garlen Dallakian, presidente del Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la diáspora, a los EE.UU. y Canadá.

Cuarteto Gomidás

Desde los EE.UU., el profesor Kevork Khurlopian anuncia que el estudio de la diáspora es una de las ramas de la armenología, y en Buenos Aires se crea el "Instituto de Investigaciones Armenológicas".

1986 es un año productivo en cuanto a realizaciones culturales de la colectividad armenia de la Argentina. Nuestros profesionales, escritores, abogados, artistas plásticos, investigadores, músicos, coros, conjuntos de danzas, intérpretes y grupos musicales logran importantes galardones en el país y en el extranjero, con lo que dejan bien en alto el nombre de los armenios por su capacidad y dotes creativas. Sus méritos son destacados en distintos órganos periodísticos de nuestro medio, los mismos que durante el corriente año, se hacen eco de los sufrimientos del pueblo armenio en 1915, de los actos recordatorios del genocidio, del acto público con el que la Asamblea Interinstitucional Armenia homenajea al pueblo y gobierno argentinos, y del "Día del Inmigrante". Los armenios son temas de dos programas televisivos, emitidos por ATC, y ahora

cuentan con un programa semanal, "En confraternidad argentino-armenia" por Canal 2. Así, la colectividad armenia trasciende de sus propias fronteras y se da a conocer al mundo.

La comunidad armenio-argentina crece día a día y avanza en diferentes órdenes.

En el terreno edilicio, 1986 ha sido un año floreciente. Tan sólo en un año, los benefactores Marta Diarbekian, Vahé Tchinnosian, Simón Tutundjian, Berdj Esaiian, Gregorio Tertzakian, Haig Emirian, Ashjen Seragopian y Ricardo Manoukian han brindado a la colectividad la Casa de Descanso para Ancianos "Hovanés Diarbekian", la escuela secundaria "Doris Tchinnosian" del Instituto Marie Manoukian, el salón "Tutundjian" de la Asociación Cultural Armenia, el Jardín de Infantes "Gilda Essaian" del Instituto San Gregorio el Iluminador, la escuela secundaria "Tertzakian" de la Escuela Armenia de Vicente López, el gimnasio "Haig Emirian" de la U.G.A.B., el monumento a los mártires del 24 de abril en el Cementerio Armenio y el Centro Deportivo "Ricardo Manoukian" (hijo) del Club Armenio de la Zona Norte.

(continúa en pág. 3)

MAR DEL PLATA -PLAYA GRANDE-

Vuelven los Shish kebab de Nubar
a Mar del Plata, esta vez
con su amigo Luis

Los esperan con sus exquisitos shish
y picadas orientales en
ALMAFUERTE 215, CASI ESQUINA ALEM

H. Yrigoyen 1426
T.E.: 795-3836 / 8838

Florida
Vicente López

1986: un año pleno de actividades e importantes realizaciones de la colectividad

¡Cuántas obras y cuánta beneficencia para todas las edades!

Mientras tanto, en Córdoba, la U.G.A.B. continúa avanzando en la concreción de su obra edilicia; la Colectividad Armenia de Córdoba inaugura sus nuevas instalaciones y el Club "Antranik", su polideportivo.

En Brasil, la U.G.A.B. concreta otra de sus necesidades, el gimnasio "Mavian", mientras que gracias a la obra de la Comunidad Armenia Católica, se impone el nombre de "Armenia" a una plaza de Penápolis. La comunidad armenia brasileña marcha al ritmo impuesto por los acontecimientos nacionales y lanza candidatos en distintos partidos políticos para las últimas elecciones de diputados y senadores.

En Buenos Aires, se suceden continuamente las entrevistas a políticos y dirigentes de distintos órdenes para dar a conocer la realidad armenia tal cual es. Con el mismo objetivo, la Asamblea Interinstitucional Armenia envía a cinco delegados a las reuniones internacionales del International Council of Museums (I.C.O.M.), que se desarrolla en esta Capital, los que a través de ponencias y charlas, logran determinar el estado en que se encuentran los monumentos arquitectónicos y escultóricos armenios en los territorios que históricamente le pertenecen, y en un verdadero esfuerzo conjunto con el Ins-

INAGURACIÓN DEL GIMNASIO "MAVIAN" DE LA U.G.A.B. DE SAN PABLO.

tituto "Marie Manoogian" inaugura una cátedra de Derechos Humanos en el citado instituto.

Los turcos, que no se quedan tranquilos con todo el movimiento armenio en el mundo, tratan de confiscar los terrenos de la Congregación Mekhitarista en Estambul, y la Congregación lanza una colecta en todo el mundo para sobrellevar la aguda crisis financiera. Ni bien ésta se inicia, S.S. Vazkén I, Catolicós de todos los armenios y Patriarca Supremo, hace llegar la generosa donación de la Santa Sede de Etchmiadzin a la Congregación, y el máximo benefactor de la armenidad de la diáspora, Don Alex Manoogian, hace lo propio con la donación de 300.000 dólares. En Buenos Aires, el Colegio Mekhitarista inicia también una colecta para la que logra el

apoyo de muchas personas de buena voluntad.

Una institución mundialmente conocida, la Unión General Armenia de Beneficencia cumple ochenta años y los celebra en todo el mundo. Los actos centrales se desarrollan en París, ciudad en la que a la canción "Ellos cayeron" de Charles Aznavour, el Primer Ministro Jacques Chirac, responde "Francia no olvida". Pero la U.G.A.B. no limita sus festejos a simples reuniones internacionales, sino que celebra su octogésimo aniversario de la mejor manera: haciendo obra. Así lo entienden sus dirigentes, que en el transcurso del año tratan de superar los 10.000.000 de dólares destinados en 1985 a los fines de la armenidad. Para ello

(continúa en pág. 4)

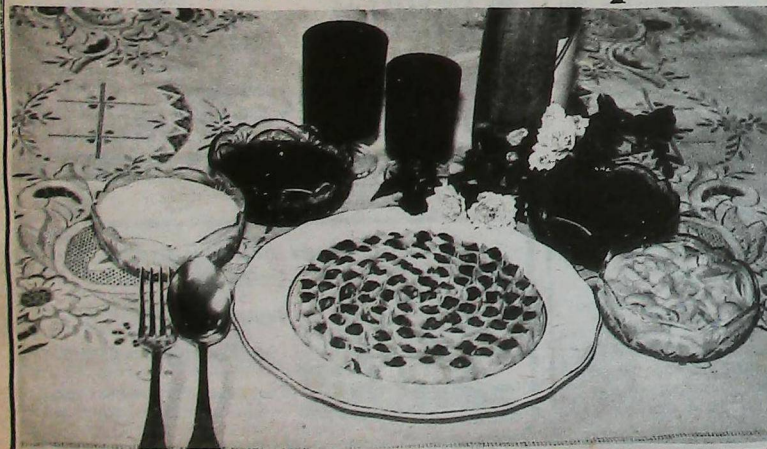

DURANTE LOS ENCUENTROS DE LOS DELEGADOS DE LA ASAMBLEA INTERINSTITUCIONAL ARMENIA EN EL I.C.O.M.

Durante los encuentros de los delegados de la Asamblea Interinstitucional Armenia en el I.C.O.M.

Para las fiestas...

un buen champagne, amigos y **Mantiprest**

U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.

Instituto Marie Manoogian

Sección Primaria "Berdjuhí Emirian"

Necesita docentes con capacitación y experiencia para cubrir vacantes en grado y área Educación Física. Presentarse de lunes a viernes de 9 a 12 hs.

ARMENIA 1322. CAPITAL

Asesoría técnica de riesgos industriales y contratación de seguros generales

Operamos hace más de 20 años con las mejores compañías del país

BONIFICACIONES Y REINTEGROS A LA COLECTIVIDAD
BME. MITRE 777 7° B. Capital T.E.: 49-1942/1886

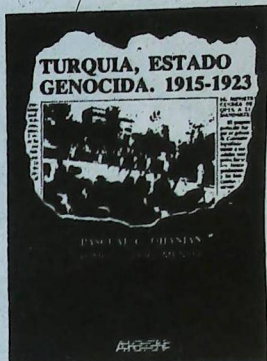
1986: un año pleno de actividades e importantes realizaciones de la colectividad

trabajan incansablemente, y pronto harán florecer con una escuela propia a la comunidad armenia de Australia, que cuenta también con la publicación "Mlutiún" de la Asociación Cultural Tekeyán para la difusión de sus actividades.

En todo el mundo se acrecientan los movimientos juveniles.

Así, Buenos Aires es la sede de las XV° Olimpíadas Sudamericanas Interligas de la U.G.A.B. y Los Angeles de las V° Olimpíadas Norteamericanas; la U.G.A. de Cultura Física también este año realiza sus competencias deportivas interfiliales y los jóvenes de la Agrupación "Armenagán" de la Asociación Cultural Tekeyán de Toronto y Montreal se unen en intercambios culturales y forman una Comisión Interfiliales.

Para ellos, para los jóvenes, la Asociación Cultural Tekeyán abre centros sociales en Montreal y en Los Angeles; y porque la juventud también es sinónimo de empuje y disciplina, los grupos de jóvenes de la Asociación Cultural Tekeyán y la Li-

Una de las interesantes publicaciones realizadas en el transcurso del año, obra de Dr. Pascual Ohanian.

ga de Jóvenes de la U.G.A.B. del Líbano forman conjuntamente un Grupo de Canciones y Danzas Armenias; y en Buenos Aires, se forma el Grupo Scout "General Antranik" de la Unión General Armenia de Beneficencia.

1986 es un año de brillantes realizaciones y grandes adelantos en los medios de difusión argentinos e internacionales, hecho que nos

beneficia notablemente.

1986 es un año en el que una vez más, los armenios hemos demostrado que "existimos", gracias a este bendito país, que en ningún momento de su historia puso trabas para el desarrollo y preservación de las minorías; por el contrario, abrió libremente sus puertas a una inmigración, que si en aquel momento no era considerada de primera, por ser "asiática", luego demostró con los hechos que lo era.

1986 nos permite expresar también con orgullo y esperanza que "existiremos", gracias a las instituciones legales argentinas y a sus dirigentes, y más aún "nos multiplicaremos" con la ayuda de Dios, con la obra de los benefactores con los que cuenta la colectividad, las escuelas, los centros sociales y deportivos, los medios de información, el trabajo tesonero de cada uno de los miembros de la colectividad, y con la fe en nuestra sagrada iglesia, pero con los ojos siempre puestos en el Ararat, símbolo de nuestra nacionalidad.

PATRIMONIO CULTURAL DE LA HUMANIDAD
Arquitectura armenia
Su importancia en la evolución de la arquitectura cristiana
THE CULTURAL HERITAGE OF HUMANITY
The influence of the Armenian architecture upon the development of the Christian Architecture

Publicación de la A.I.A. para el I.C.O.M.

El genocidio armenio en la prensa del Uruguay Año 1915

DANIEL KARAMANUKIAN

Importante recopilación de la prensa uruguaya, realizada por Daniel Karamanukian

sarkis kircos

**Bases de P.V.C. - Crepe natural
Bandas de goma y Eva - Corte chino
Plantillas anatómicas**

JOSE MARTI 3300

T.E.: 923-5783/ 923-3730

Silvana y Mariana Ekshian, Claudia Aklán

Point d'hiver

TRICOTS

M. T. de Alvear 628
Local 22 - Tel. 312-4239

Galería del Este

Un nuevo año está llegando a su fin; un año difícil para muchos, y lleno de felicidad y de metas cumplidas, para otros.

Lo cierto es que este año ya nos está diciendo adiós. La magia y el encanto de la Navidad nos está envolviendo y los colores navideños pueblan los escaparates, como una invitación; nos incitan a seguir conservando intacta nuestra capacidad de asombro.

Es como si la ciudad y su gente se transformaran por unos pocos días.

La Navidad y su eterna magia...

Que este nuevo año nos envuelva de amor y unidad. A todos nuestros anunciantes que hicieron posible nuestro trabajo, les decimos una vez más ¡GRACIAS!

FARMACIA "ACEVEDO"

Armenia y Niceto Vega
T.E.: 773-1887

CASA
Parossian

Artículos para el hogar

Regalos
Platería, Cristalería,
Marroquinería, Porcelana,
Cerámica

Listas de Casamiento

-Tarjetas de Crédito-

Av. Alvarez Thomas 1333 (1427) T.E.: 551-6514

**Moda infantil y juvenil
1 a 16 años**

Vestidos-soleros-conjuntos

de Kaloghlian Hnos.

Cucha Cucha 1770 (1416) Capital
T.E.: 58-6811

Reportaje al Juez Nacional León C. Arslanian

“La causa armenia debe ser explotada con inteligencia, con perseverancia y energía en los medios diplomáticos internacionales” -opina el Juez

ESPECIAL PARA “SARDARABAD”.

En oportunidad del viaje que realizara a los EE.UU., especialmente invitado por la Unión General Armenia de Beneficencia, el Juez Nacional **León Carlos Arslanian** fue entrevistado por el Sr. Hagop Vartivarian, del Semanario “Baikar” de la Asociación Cultural Tekeyán.

Durante la entrevista, éste fue el intercambio de preguntas y respuestas:

-Usted, que ha venido a los EE.UU. a participar de los actos del 80° aniversario de la U.G.A.B., ¿qué impresión se lleva de todo lo acontecido en Washington?

-Efectivamente, he tenido el honor de ser invitado a la celebración del octogésimo aniversario de la Unión General Armenia de Beneficencia; ése es el motivo de mi presencia aquí. Conozco las actividades de la U.G.A.B. en la República Argentina, sé de su obra filantrópica y educativa, de su colegio, que funciona en los tres niveles, y de la labor docente, fecunda e importante de la filial argentina.

Ahora que he podido apreciar el funcionamiento de la institución en su sede central, la impresión que me llevo es óptima. Las celebraciones han contado con la presencia de personalidades realmente distinguidas en la vida de la colectividad.

La U.G.A.B. cumple una función sustancial en el mantenimiento de la armenidad. No solamente porque mantiene, financia y funda escuelas, en donde se enseñan el idioma y los valores culturales armenios, sino también porque ayuda al mantenimiento de las tradiciones nacionales. Esto es importante, si se aprecia que la comunidad armenia vive en la diáspora y esta circunstancia determina la necesidad de que los lazos entre los armenios y el mantenimiento de su tradición, de su lengua, de su religión, se fortalezca de todos los modos posibles. De manera que creo que esto es trascendente; además, hay que destacar el nivel de la gente, que es muy importante; he estado con funcionarios respetables de la vida de los Estados Unidos. Tal es el caso de Edward Djeredjian, el caso del Sr. Vartán Gregorian, director de la Biblioteca Pública de Nueva York; del Sr. Gulbenkian, cuya fundación tiene una importancia que excede el marco de Portu-

gal. Pero, además, he conocido a muchas otras personas que me han recibido con un afecto, con una estima y con un calor, que sólo es comprensible en la medida en que la armenidad se la viva con fuertes lazos de sangre, de tradición y de nacionalidad.

-¿Su impresión sobre la colectividad armenia de los EE.UU. sufrió algunos cambios luego de que la conoció? ¿Encontró aquí lo que creía?

-Esta es la primera vez que vengo a los Estados Unidos; yo no conocía la vida social y cultural de la comunidad armenia de los EE.UU. De todas maneras, no me sorprende lo que he visto, sino que confirma mi impresión de que el espíritu armenio es tan intenso en la República Argentina como en los Estados Unidos, y por lo que he podido apreciar y he hablado con distintas personas, diría que sucede lo mismo en todo el mundo donde haya una comunidad armenia asentada.

El pueblo armenio está respaldado por tres mil años de historia, y una historia triste, una historia cruenta, signada por fatalidades y por acontecimientos dramáticos y tremendos. Esto les ha servido a los armenios para sellar, para consolidar, de una manera extraordinaria, los vínculos entre ellos. En ese sentido, debemos computar que nuestra nación encuentra en la religión que cultiva y practica devotamente, un elemento de unión muy importante. No debemos olvidar que muchos de los padecimientos que ha debido sufrir el pueblo armenio han sido sobrellevados valerosamente y con gran fe.

-¿Cómo cree que debe nacer el armenio en la diáspora?

-Considero que para guar-

dar la armenidad, lo que debe hacer el armenio es profundizar su conocimiento de la historia armenia, divulgar todo lo que sea posible la causa armenia, dar suficiente difusión al tema del genocidio, trabajar intensamente, diplomáticamente, en los organismos internacionales para lograr el reconocimiento internacional del genocidio.

-¿Cree que para tal fin pueda ser beneficioso que representantes de la colectividad ocupen puestos importantes, a nivel oficial, en distintos países?

-Sí, pero creo que acá hay que hacer una cuidadosa distinción. Veo que la intervención de los armenios —o de origen armenio, como somos nosotros— en los países donde hemos nacido, o sea en nuestra nación, es una obligación propia de todo ciudadano, que debe comprometerse con el país donde ha nacido. Esto por un lado. En segundo lugar, no se me escapa que, como resurgente de la labor de un armenio, todos los armenios se vean favorecidos notablemente.

-Siempre hemos considerado a la Argentina como un país amigo de los armenios. ¿Cree que es beneficioso que ganemos la amistad de otros países como el suyo para la causa armenia?

-Creo que sí. Estoy seguro de que hay muchos jóvenes que están adquiriendo un papel relevante en la vida argentina. Me refiero fundamentalmente a los jóvenes intelectuales que egresan de las universidades, que están imbuidos de lo que es el sentido y significación de la causa armenia. En esa medida pienso que sí, que naturalmente van a sumar sus esfuerzos para este esclarecimiento. Por otra parte, co-

nozco la intensa actividad que cumplen, en ese sentido muchos dirigentes jóvenes armenios en la República Argentina. De modo que esto rectifica lo que expongo.

-¿Qué opina de los últimos movimientos terroristas que involucran el nombre de los armenios?

-Considero que el terrorismo es un fenómeno totalmente negativo en la vida de las naciones. No hay fines nobles que justifiquen medios innobles. Si el fin es noble, el medio que reclama debe ser igualmente noble.

No es noble el medio cuando utiliza como medio el terrorismo o la violencia, porque esto es un modo irracional de la búsqueda de una salida, que nunca conduce a nada bueno. Por lo demás, debo señalar que la causa armenia tiene, por sí, una fuerza ética y una fuerza fundada en el derecho y en la razón, suficientemente importante para su explotación su trabajo con inteligencia, con perseverancia en los niveles diplomáticos, con energía y fundamentalmente, con una gran difusión de la significación de la causa armenia.

Creo que un modo de obtener respuestas en los foros internacionales es justamente la difusión, el conocimiento, por parte de la gente, de lo que es y de lo que se pretende. Por otra parte, debo señalar, como lo he dicho en alguna otra oportunidad, que no hay un terrorismo bueno y un terrorismo malo. Todos los terrorismos son malos. El terrorismo bueno de hoy puede ser el terrorismo malo de mañana, pero, por lo demás, no descarto en un plano especulativo utilitario, las consecuencias que puede generar la escena terrorista.

-Dejando de lado el tema político, ¿qué siente acerca de los armenios?

-Me siento más armenio que antes; me siento más armenio que nunca; no porque alguna vez haya dejado de serlo, dado que tengo mis lazos de sangre y además porque los cultivo a través de mi familia, lo que ocurre es que, en este tiempo, he tenido las posibilidades de confrontarme, de dialogar, de estar durante bastante tiempo con gente que piensa como yo, que siente como yo, que vive como yo y, en consecuencia, es como un espejo que devuelve mi imagen.

-Cuando crezca su hijo, ¿en qué ambiente armenio quisiera usted verlo?

-En el ambiente de la unidad armenia, de una unidad sólida, fuerte, que cultive grandes relaciones de solidaridad y que tenga una mis-
ma y única intensidad.

-¿Quisiera viajar a la Madre Patria, en un futuro mediano o inmediato, para conocer de cerca a los armenios en su patria?

-Por supuesto que sí. Ese es uno de mis deseos más profundos: poder visitar el suelo de mis antepasados, de mis ancestros; lograr encontrar allí mis propias raíces, estar donde vivían mis padres y ver su cultura, su origen...

-Sé que su padre era “ain-tabzi”, y creo que como todos debe tener alguna anécdota respecto de su persona, quiséramos conocerla y que usted nos señale, qué huella dejó en usted.

-Mi padre fue un hombre muy importante en mi vida. Tal vez, lamentablemente, comprendí su significación después de su muerte. Hoy, siento una profunda admiración.

(continúa en pág. 6)

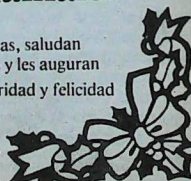
Maria Rosa y Lucy Dergarabedian y
Mary B. de Gehidjian

de

Boutique “Mamalú”

con motivo de las próximas fiestas, saludan a sus distinguidas clientas y amigas y les auguran un 1987 pleno de paz, salud, prosperidad y felicidad

Malvinas Argentinas 63. P.B. Capital.

Charla con el licenciado Adolfo Koutoudjian

"La escuela secundaria debe renovarse en sus contenidos"

La semana pasada nos permitimos molestar al licenciado Adolfo Koutoudjian, rector del Instituto Marie Manoogian, para plantearle algunas inquietudes respecto de la nueva cátedra de "Derechos Humanos", que a partir del año próximo será incorporada al currículum escolar. El licenciado Koutoudjian se hizo un "hueco" dentro de sus múltiples ocupaciones, para recibirnos con gran amabilidad.

¿Podría aclararnos cuáles serán los temas que abarcará la cátedra de "Derechos Humanos", cómo se implementará su desarrollo, quiénes dictarán los cursos y cómo logrará incorporarse esta materia al currículum de la escuela que dirige?

La escuela secundaria está en pleno proceso de transformación; esto no se produce sólo en los métodos y sistemas de evaluación sino, fundamentalmente, debe apuntar al cambio de sus contenidos.

Por eso, el Instituto Marie Manoogian adoptó, hace cuatro años, el Bachillerato Mercantil, que posee un programa moderno y flexible, a la vez que permite a la Dirección de la escuela agregar materias y cambiar algunos contenidos de otras asignaturas.

En función de ello, fundamentalmente hicimos un diagnóstico de la realidad social y económica de la Argentina actual y, en parti-

cular, de la comunidad armenia, de sus intereses, costumbres y ocupaciones, y eso nos permitió ver que esta escuela debe orientarse hacia fin de siglo, a aquellas áreas que impliquen una salida laboral, en el área de lo económico e institucional.

Por ello, la escuela, año tras año fue cambiando los contenidos de algunas materias. Por ejemplo, las científicas fueron transformándose en mucho más prácticas, con mayor empirismo; en historia —otro ejemplo— tratamos de centrarnos en la historia del último siglo; en geografía, avanzamos hacia la explicación y no descripción de los fenómenos geográficos y especialmente, en el marco argentino. Por eso, introdujimos nuevas materias que la escuela secundaria no tenía y que nos parecían de suma importancia.

¿Por qué lo hicimos? Porque consideramos que la sociedad y las ciencias iban por un carril y la escuela secundaria tradicional iba por otro, atrasada en cincuenta años, de modo que hay muchas disciplinas que no están ni siquiera mencionadas en la escuela. Así, introdujimos materias, que son un logro, no sólo para nosotros, sino que así lo también lo mencionan las autoridades de la Superintendencia Nacional de Enseñanza Privada, cada vez que nos visitan.

¿Cuáles son esas materias?

Por ejemplo, "Introducción a la Administración de Empresas", "Introducción a la estadística", materia para la cual contamos con el apoyo del Colegio de Graduados de la Escuela de Estadística, "Introducción a la Sociología", también con el apoyo de la Escuela de Graduados de esta especialidad, "Computación", asignatura con la que empezamos hace cinco años, con Informática y Sistemas de Computación, lo que ha hecho ver la necesidad de contar con una sala "ad hoc", instalada ya con quince máquinas modernas, de la que han salido ya cursos de egresados y cursos extracurriculares, para las personas interesadas. Otras de las materias son "Dinero, Crédito y Bancos", "Dibujo Publicitario", "Metodología del Estudio",

y para el año 1987, se ha previsto la incorporación de "Antropología social" (orientada especialmente hacia la etnología y el tema del origen del pueblo armenio), e "Historia del pensamiento económico" para que el alumno salga de la Escuela Secundaria sabiendo cuáles han sido las principales corrientes de pensamiento económico.

Bueno, pero volviendo al tema de la pregunta, dentro de este planteo, nos pareció que había que conformar lo que se llama la "comunidad educativa", es decir, profesores, alumnos y padres. Entonces, nos planteamos qué temas podrían ser incorporados curricular o extracurricularmente al Bachillerato Mercantil. Para ello, hacemos conferencias sistemáticas, hasta una por mes, que denominamos "Cátedras

abiertas".

¿Qué temas tratan estas cátedras abiertas?

Por ejemplo, durante el presente año, se trataron "Educación sexual", para padres e hijos, "La violencia en nuestro país", "La marginalidad y la pobreza en la Argentina", y el problema del "Pensamiento mágico" o "La guerra de las galaxias", para mencionar tan sólo algunos de ellos, que han tenido gran receptividad y éxito.

Dentro de la política curricular y extracurricular, a nosotros, hijos de armenios, dependientes de la comunidad armenia, nos pareció que el tema de la armenidad debe ser tratado no sólo desde el punto de vista emocional —que es muy válido— sino también desde el punto de vista racional, explicativo y causal.

En función de ello, conversamos con la gente de la Asamblea Interinstitucional Armenia, quienes se comprometieron a proporcionarnos un programa de trabajo y charlas que compondrán esta Cátedra abierta", con exposiciones de especialistas, profesionales invitados, para tratar básicamente la historia del pueblo armenio, la historia de las instituciones armenias: la iglesia, los partidos políticos, etc., la cultura armenia dentro del mosaico del Medio Oriente, el problema territorial ar-

(continúa en la pág. siguiente)

Reportaje al Juez Nacional, León C. Arslanian

(viene de la pág. anterior)

ción por él, porque me doy cuenta de lo que ha tenido que vivir y lo que ha significado su emigración, su radicación en la República Argentina, donde llegó —como decimos habitualmente— con una mano atrás y otra adelante, dejando detrás de sí todo, su familia, sus bienes, todo lo que lo había acompañado hasta ese momento, para emprender lo que era una verdadera aventura, con la que consiguió guardar nuestra cultura.

Nuestras últimas preguntas tienen que ver con la política interna de la Argentina. ¿Cree Ud. que en los próximos diez o quince años logrará balancearse la vida política de su país?

Entiendo que sí y además estoy totalmente persuadido de que es así. Creo que la Argentina, que el pueblo argentino ha madurado mucho, ha madurado también su clase dirigente y hay esfuerzos señalados para la vigencia del orden constitucional. En

particular, incluso las Fuerzas Armadas, que adquirieron un desmesurado rol protagónico en la vida política argentina, por la ingerencia que tuvieron en la política argentina, hoy parecen comprender que su protagonismo consiste en la defensa de la soberanía y en la defensa del orden constitucional.

¿Cuál es el tema que más preocupa al hombre argentino, el económico, el político o el cultural? ¿Cuál de estas cuestiones es prioritaria para la población de su país?

Creo que actualmente la Argentina tiene dos problemas básicos. Uno es la necesidad de afianzar la democracia a través de sus instituciones. Esto lo está logrando, y debo computar, en este sentido el juicio que se ha

llevado a cabo contra toda forma de terror en Argentina.

El segundo problema grave —que nos genera una desesperanza que no podemos dominar los argentinos— es el de la deuda. La deuda externa argentina asciende los cincuenta millones de dólares, fue contralada por quienes carecían de legitimidad, dado que no estaban investidos de la soberanía del pueblo y fue concedida con ligereza por parte de quienes deben tener otra obligación, por la función social que cumplen.

Esto produce como consecuencia que la Argentina ve afectadas buenas partes de sus divisas y de los beneficios que obtiene en su comercio exterior para el pago —tan sólo— de intereses. De modo que la deuda jamás pueda ser cancelada y la Argentina, se siente como

en un cuello de botella, en un cerco que se va estrechando y que impide su desarrollo interno.

El pago de la deuda impone la necesidad de la adopción de políticas de ajustes, cuya variable —lamentablemente— recae sobre el salario. Esto significa una pesada carga sobre el sector laboral; significa un subconsumo, la merma de la productividad y del crecimiento del producto bruto interno argentino.

¿Quisiera agregar algo más, para concluir?

No, simplemente, reiterar mi satisfacción por encontrarme aquí y agradecer una vez más, a la Unión General Armenia de Beneficencia, por su invitación y a todos aquellos quienes hicieron grata mi estadía en los Estados Unidos.

Charla con el licenciado Adolfo Koutoudjian

(viene de la página anterior)

menio, y los antecedentes, causas, desarrollo y consecuencias del genocidio de 1915, para luego tratar el genocidio como un problema de Derecho Internacional, fundamentalmente, como un problema de lesa humanidad.

La idea es que la gente se vaya con sólidos conocimientos sobre el problema —fuera de lo emocional— pues la causa del genocidio debe ser abrazada como una causa de Derechos Humanos, de todas esas porciones de humanidad sumergidas o masacradas, ya que lamentablemente, luego de

1915 ha habido y sigue habiendo gravísimos problemas ante minorías nacionales, por la actitud de algunos países, que hacen de la barbarie una institución de política internacional.

¿Qué nos diría, como conclusión?

—Para finalizar, quisiera agregar que este programa, con todos sus contenidos curriculares y extracurriculares es emocionante. Muestra objetivos claros para el futuro egresado; lo hace vivir la realidad y no teorías obsoletas.

Siento que nuestra escuela, gracias a Dios, no tiene los problemas que han sido expuestos en los diarios, sobre disciplina o evaluación. El chico se siente muy integrado, co-participa, pero dentro de un marco disciplinario flexible, mediante el cual el alumno logra autoconvencerse de la necesidad de la disciplina; no surgen rebeldías por parte de los jóvenes, que no encuentran su norte; aquí los chicos saben hacia dónde van.

Practicamos una democracia ordenada. El lema de esta escuela es "libertad con responsabilidad", que es la clave de toda la escuela.

Ofrenda

Quisiera ser una solitaria golondrina itinerante, peregrina idea, que asomó de noche, una de esas, insomnes

Atravesando los mares, hallaría esa tierra, tierra roja, regada por sangre y lágrimas de angustiadas madres. Cubrirla el Avarair —recordando a cada uno de los héroes inmolados— con immaculados pétalos blancos; el Deghmüt, arrastraría muchos de ellos, perfumando esas aguas, testigos de una gesta, y allí se tornarían rojos. Sobre el Eufrates arrojaría infinidad de rosas sangrantes, que se irían como se fue, alguna vez, la savia de nuestros nunca olvidados mártires.

Y sobre tí, rosada Ereván, si ves llover agua bendita no te asombres; es la plegaria que elevan los que te aman y tienen esperanzas de mayores glorias para tí, en los altares.

¡Oh, legendaria Nair! No sé si podrá esta triste golondrina volver rauda a su destino, ya que las lágrimas no la dejarán ver su ruta, tan lejana, tan distante.

Caminante, si hallas en tu senda una aterida mancha agonizante, no te extrañes de que en vez de gemir, cante... Su corazón no pudo soportar la pena de volver de su viaje.

Aguardando este año que comienza con esperanzas, y recordando con agradecimiento a los que lucharon y luchan por mantener cristiandad y armenidad,

Jazmin

La actuación de "Vocal Camera" en el año 1986

El grupo coral "Vocal Camera", integrado por jóvenes estudiantes de música y dirigido por **Diana Atchababian**, finalizó un fecundo año de trabajo.

Presentó tres programas diferentes:

- Con obras del repertorio tradicional (Renacimiento, modernos, negro espirituales, populares latinoamericanos) en el Museo Fernández Blanco, en la Fundación

Hastinapura, en la primera Iglesia Metodista, en el II Encuentro Coral, organizado por el Club Ciudad de Buenos Aires, en el Conservatorio Nacional y en el ciclo de conciertos, organizado por el Área Coros del Centro de Divulgación Musical (Centro Cultural Ciudad de Buenos Aires y diversas iglesias de la Capital).

- Con obras de compositores argentinos, para la Asociación Argentina de Com-

positores en el Automóvil Club Argentino y en la Manzana de las Luces, estrenando obras de Juan Carlos Delli Quadri, José Siciliani y Marcelo Koc.

Este programa fue repetido para el Congreso Argentino de la Música 1986 en el Centro Cultural San Martín y retransmitido por Radio Municipal.

- Misa en Sol Mayor de Franz Schubert, con Adelma Gómez en órgano, auspicia-

do por el Centro de Divulgación Musical y la Fundación Roberto Noble, actuando en las iglesias San Ambrosio, Inmaculada Concepción y San José de Calasanz.

La directora de Vocal Camera, Diana Atchababian, es egresada del Conservatorio Nacional y continúa estudiando con Antonio Russo y Marta Blanco. Asimismo, es directora y creadora del Coro Taller del Parque Chacabuco.

Unión General Armenia de Beneficencia Instituto Marie Manoogian

- En la avanzada de la educación -

Pre-escolar • Jardín de Infantes

"Srpuhí Ekshian"

Escuela Primaria Integral

"Berdjuhí Emirian"

Colegio Secundario

"Doris Tchinnosian"

BACHILLERATO MERCANTIL 1º AL 5º AÑO

Año Lectivo 1987

Abierta la inscripción

ARMENIA 1322

T.E.: 773-2820 y 772-2617

U.G.A.B.

Colegio Secundario

"Doris Tchinnosian"

Año Lectivo 1987

Abierta la Inscripción

Bachillerato Mercantil 1º al 5º Año

Nómina de las asignaturas que se dictan

Lengua Nacional • Inglés • Armenio • Historia
Historia Armenia • Música • Cultura Armenia
Literatura Armenia • Religión • Geografía de Armenia
Matemática • Ciencias Biológicas • Geografía
Educación Cívica • Cultura Musical • Plástica
Mecanografía • Contabilidad • Educación Física
Metodología del Estudio • Dibujo Publicitario
Administración de Empresas • Computación • Química
Mercadología • Sistematización Administrativa
Estadística • Matemática Financiera
Organización Empresarial • Sociología Laboral
Economía Política • Legislación Fiscal
Dinero, Crédito y Bancos • Antropología Social

Sala de computación - Gimnasio cubierto

Biblioteca - Laboratorio - Buffet escolar

EL TÍTULO DE BACHILLER MERCANTIL CAPACITA A

LOS ALUMNOS AL INGRESO A TODAS LAS CARRERAS UNIVERSITARIAS

Parecordzagán crece educando

Armenia 1322

T.E.: 773-2820 y 772-2617

Las concreciones edilicias del año 1986

Tal como mencionamos en las páginas anteriores, 1986 fue un período de profundo crecimiento edilicio; por eso, creemos que merecen destacarse algunos hechos que han marcado la vida armenia en la Argentina:

Escuela Secundaria "Doris Tchinnosian" del Instituto "Marie Manoogian"

El año escolar se inicia con una novedad en el Instituto "Marie Manoogian"; gracias a una generosa donación del matrimonio conformado por los benefactores **Vahé y Doris Tchinnosian**, la U.G.A.B. resuelve dar el nombre "**Doris Tchinnosian**" a su escuela secundaria.

El acto de imposición del nombre se realiza el 17 de marzo, el mismo día de iniciación de las clases, oportunidad en que Monseñor Krikoris Pouniatian, Primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la Argentina, realiza las bendiciones respec-

tivas.

Durante el acto, hace uso de la palabra el Sr. José Yousssefian, miembro del Consejo Central de la institución, quien resalta las cualidades del matrimonio benefactor, que ha colaborado en muchas oportunidades con distintas instituciones de la colectividad.

En el transcurso del año, la Comisión Directiva de la institución y la Comisión de Damas agasajan a los benefactores con una importante cena de la que participan importantes personalidades de nuestro medio.

Հ.Բ.Ը.Մ.Ի ՄԱՐԿԻ ՄԱՆՈՈԳԻԱՆ ԿՐԹ. ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԵԱՆ ՏՈՐԻՍ ԶԼՆՆՈՑԻԱՆ ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆԻ ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒՄ:

Casa de Descanso "Ohanes Diarbekirian" de H.O.M.

En una emotiva ceremonia, el 8 de mayo del corriente año, es inaugurada la Casa de Descanso "**Ohanes Diarbekirian**", donada por la benefactora **Marta Diarbekirian** en memoria de su esposo.

Dotada de modernas instalaciones y detalles de confort, la Casa de Descanso "Ohanes Diarbekirian" tiene capacidad para setenta camas, plaza que es rápida-

mente cubierta, hecho que señala la importancia y magnitud de la obra emprendida.

La ceremonia inaugural es presidida por Monseñor Krikoris Pouniatian y Monseñor Datev Gharibian, Primado de la Iglesia Apostólica del Brasil, de visita en nuestro país, y el cuerpo eclesiástico armenio en pleno.

Հ.Օ.Մ.Ի Զ. ՏԻՍԻՄԻԲԵՐԵԱՆ ՀԱՆԳԱՏԵԱՆ ՏԱՆ ԲԱՅՈՒՄ:

Profesionales Profesionales Profesionales

MEDICOS

Dr. Manouk M. Guzelian
Clínica Médica Quirúrgica

Armenia 1379 P.B. "2". T.E.: 773-2851 Pedir turnos de 13 a 20 hs.
Urgencias: T.E.: 432-3476

Dra. Ana G. Ferrero de Guzelian
Pediatría-Alergia
Enfermedades respiratorias

MEDICOS

Dr. Nicolás HERMES
CIRUGIA GENERAL
Ex-jefe Area Quirúrgica del
Hospital Ferrelles

Residencia 854 3° B. Solicitar turnos al 783-0711

Dr. Ricardo Luis HERMES
ENDOCRINOLOGIA
Dra. Marcela Castell de HERMES
PSIQUIATRIA

MEDICOS

Dr. Arslanian
Urología
Adultos-niños
Paraguay 958
T.E.: 311-0221

MEDICOS

Dr. Zacarías Dolabdjian
Quiropraxia
Reumatología - Artrosis
Gorriti 4804 T.E. 253-7316

MEDICOS

Dr. Sarkis Balassanian
Jefe División Cardiología
Hosp. J. Pirovano
(Electrocardiograma Ergometría - Holter - Ecocardiograma)
Callao 531 - 1° C - T.E. 40-7589

Dr. Jorge L. Balassanian
Médico Unidad Coronaria
Hosp. J. Pirovano
Urgencias: T.E. 701-6137

DENTISTAS

Dr. Pedro Balassanian
Lun. miér. vier. de 15.30 a 20.00
TARJETA "VISA"
Corrientes 2221 2° "C"
T.E.: 47-1443

DENTISTAS

Dr. Daniel Vaneskehelian
Odontólogo
Lun. y miér. 17.00 a 20.00 hs.
Virrey Loreto 2446 3° B
T.E.: 782-3976 / 35-6530

ESTUDIO CONTABLE IMPOSITIVO

ESTUDIO CHOLAKIAN
Jurídico Contable-Impositivo-Computación
Dr. Claudio A. J. Cholakian - Abogado
Dr. Marcelo R. G. Cholakian - Contador
Sarmiento 1469 7° F 49-4705 / 45-1779

ESCRIBANOS

Gregorio Hairabedian
Escribano
Av. Roque Sáenz Peña 570 3°
T.E. 33-5761

ESCRIBANOS

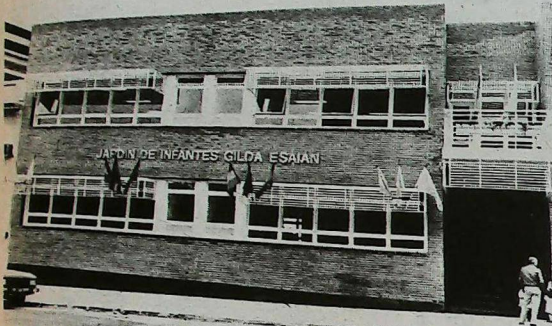
Dr. Arturo Balassanian
Escribano
Florida 716 2° K
T.E. 33-5761

Las concreciones edilicias del año 1986

Jardín de Infantes
"Gilda Essaian" del
Instituto San Gregorio
El Iluminador

Salón "Tutundjian"
de la
Asociación Cultural Armenia

ԺԻՆՏԱ ԵՍՏԱՅԵԱՆ ՄԱՆԿԱԴԱՐՏԵՂԻ ԲԱՑՈՒՄ:

Con la presencia del entonces Ministro de Educación, Dr. Alconada Aramburu e importantes autoridades nacionales, el 23 de mayo se lleva a cabo un trascendente acto en la vida de la colectividad: la inauguración del Jardín de Infantes "Gilda Essaian" del Instituto San Gregorio El Iluminador, con el que el benefactor Berge Essaian en un gesto donativo importantísimo, ha querido perpetuar el nombre

de su hija.

En el acto, el benefactor explica los motivos que lo indujeron a pensar en una obra de semejante magnitud para los niños, en un emotivo discurso que llega profundamente a la sensibilidad de todos los presentes.

Un tierno recuerdo, que ocupará un lugar destacado dentro de la vida comunitaria armenia.

La Asociación Cultural Armenia es beneficiaria, en el transcurso del corriente año, de una importante donación realizada por el benefactor Simón Tutundjian, quien haciéndose cargo de las necesidades de la institución y para completar la fase final de su construcción, dona el salón que lleva su nombre.

Modernamente equipado y decorado, el Salón "Tutundjian" resulta del agrado de todos los asistentes a la ceremonia inaugural, que se realiza el 28 de mayo, en la sede de la Asociación.

Otro generoso aporte de un miembro de la colectividad a la vida armenia en la Argentina.

«ԱՐՄԵՆԻԱ» ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ,

«ԹԻԻԹԻՆՃԵԱՆ»

ՄԱՐԶԻ ԲԱՑՈՒՄ:

Escuela Secundaria "Tertzakian"
de la
Escuela Armenia de Vicente López

Monumento
a los Mártires en el
Cementerio Armenio

ՎԻՍԵՆԹԵ ԼՈՓԵՍԻ ՑԱԿՈՐ ԴԵՐՋԱԿԵԱՆ ԵՐԿՐՈՐԱԿԱՆԻ ՀԻՄՆԱՐԿԷ:

El domingo 8 de junio, otra importante obra logra completar un ciclo en la vida de la colectividad armenia asentada en la zona de Vicente López: es colocada la piedra fundamental del edificio escolar "Tertzakian" de la Escuela Armenia de Vicente López con el que a partir del próximo año, se dará pro-

longación al ciclo primario del citado colegio.

En el predio donde se erigirá el futuro edificio escolar, Monseñor Krikoris Pouniatian bendice los ladrillos basales a tiempo que el coro "San Gregorio el Iluminador" entona distintos cánticos litúrgicos.

Numerosas personas, entre las que se encuentran funcionarios de la Intendencia de Vicente López y del Ministerio de Educación provincial, acuden a la cita para apoyar la obra de la escuela que contará con un moderno edificio, gracias a la desinteresada obra benefactora del Sr. Gregorio Tertzakian.

ՊՈՒԼԵՆՈՍ ԱՅՐԵՍԻ ԱԶԳ. ԳԵՐԵՋՄԱՆԱՏԱՆ ՄԷՐ ՆԱՀԱՏԱԿԱՑ ՑՈՒՇԱՐՋԱՆԻ ԿԱՌՈՒՑՈՒՄԸ՝ ԲԱՐԵՐԱՐՈՒԹԵԱՄԸ ՏԻԿ. ԱՇԽԷՆ ՍԵՐԱԿՈՐԵԱՆԻ:

En todo el mundo donde hay una comunidad armenia, hay un monumento a los mártires, que perpetúa su recuerdo. Buenos Aires ya tenía el propio, que desde hace veinticinco años se erige en el patio del Arzobispado, pero hacía falta uno en el lugar más apropiado: el cementerio armenio, donde descansan los restos de muchos testigos de los trágicos

cos días de 1915. Por eso, la benefactora Ashjen Seragopian toma la iniciativa de donar un "Monumento a los mártires", que es inaugurado el 16 de agosto del corriente, ante una numerosa concurrencia.

Desde ese día, se eleva entonces, en Buenos Aires, un nuevo altar en memoria de nuestros héroes.

Las concreciones edilicias del año 1986

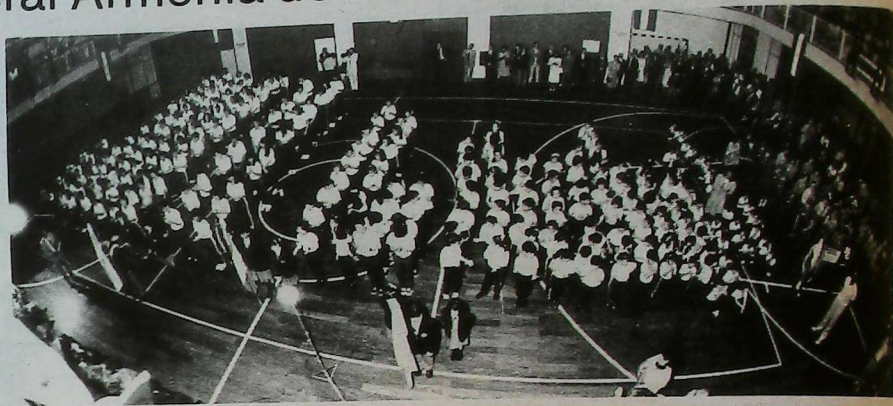
Gimnasio "Haig Emirian" de la Unión General Armenia de Beneficencia

En un act. de reconocimiento y justicia por la tarea emprendida en beneficio de la filial local de la Unión General Armenia de Beneficencia y de su generoso aporte a la obra edilicia de la institución, el Consejo Directivo decide imponer el nombre "Haig Emirian" al gimnasio del Complejo "Alex Manoogian".

Para ello, el 15 de noviembre ppdo., se realiza un acto, en el transcurso del cual Monseñor Krikoris Pouniatian bendice la placa que re-

cuerda el nombre del presidente honorario de la institución, benefactor Haig Emirian, mientras los jóvenes de la institución y alumnos del Instituto "Marie Manoogian" desarrollan distintas destrezas deportivas.

Tras la bendición, el benefactor resalta, en su mensaje que la obra es destinada a todos los niños y jóvenes de la colectividad, para que encuentren en la U.G.A.B. un cauce a todas sus inquietudes y necesidades.

Centro Deportivo "Ricardo Manoukian" del Club Armenio de la Zona Norte

El año concluye con una importante donación realizada por los esposos Ricardo y Ana Manoukian; el bene-

ficiario: el Club Armenio de la Zona Norte, que verá ampliadas y modernizadas sus instalaciones para la comodidad de sus asociados.

La colocación de la piedra fundamental de esta obra, que llevará el nombre "Ricardo Manoukian" (hijo) se realiza el domingo 30 de diciembre ppdo., en el club, oportunidad en que también se bendicen las aguas de la pileta. Preside la ceremonia Monseñor Krikoris Pouniatian, quien tras las bendiciones, resalta la obra del matrimonio benefactor y su voluntad de servir a la colectividad con una obra que beneficiará a todos.

CVA

Sábado

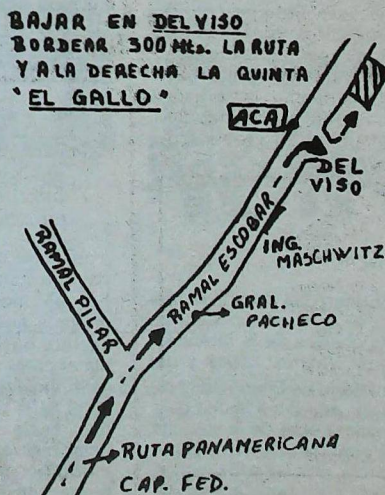
27 de diciembre

Todo el día en la quinta "El gallo"

en Ing. Maschwitz desde las 10.00 hs.

Pileta • Buffet • Juegos • sol competencias • drinks • music y fiesta a la noche

Salen micros a las 10, desde el Centro Armenio A 3,00

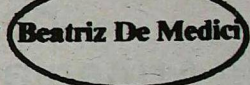
Daniel Vanesheheian

Joyas Brenda
Oro 18 kil.

le desea Felices Fiestas a su distinguida clientela

Libertad 349 Local 24
C. P. 1012 T. E. 35 - 6530

Beatriz De Medici

Carteras - Zapatos - Botas

TARJETAS DE CREDITO -
PLAN DOS PAGOS

Vuelta de Obligado 1970 Cap. Fed. T.E.: 781-8694

ORGANIZACION

CHARCAS 4554 Palermo

VELEZ H.NOS. MUDANZAS

a todo el país y al exterior

GUARDAMUEBLES

Embalajes, pianos, caja fuerte

Servicio Costa Atlántica

Atendido por sus dueños

TRABAJO POR SOGA

Domingos inclusive

FLETES AL INSTANTE

-Con la presentación de este aviso habrá descuentos especiales a la colectividad

Especial para "Sardarabad", desde Ginebra:

Regreso al punto de partida

por Jacques Sarkissian

Para los pueblos que, como el nuestro, tienen una causa pendiente como consecuencia de arbitrarios e injustificados despojos, la O.N.U. representaba y aún representa el órgano supremo que podría, y tal vez aún pueda, implantar la justicia, mitigar a los pueblos avasallados. Pero, como sucede con todas las cosas, bajo este sol, también la O.N.U. está sujeta a la voluntad de los poderosos del mundo, a sus intereses, sus especulaciones, a su baja.

Una de las evidencias de esta realidad fue la anulación de la sesión de la Subcomisión de Prevención de Discriminaciones y Protección de las Minorías de la Comisión de Derechos Humanos de la O.N.U., prevista para agosto de este año. Subcomisión, cuya resolución de agosto del año pasado, en favor del reconocimiento del genocidio armenio, aún permanece fresca en la memoria de todos. De esta manera quedan en la nada, al menos por ahora, todas nuestras esperanzas de ver en las sesiones de la Asamblea General de la O.N.U. el acta elaborada por la Subcomisión.

Acercas de esto y del seminario efectuado en contra de la anulación de la sesión, se refiere nuestro corresponsal en Ginebra, cuyos artículos anteriores, dedicados al mismo tema, despertaron un gran interés y fueron recibidos y leídos con afección por nuestros lectores.

Las medidas de seguridad de este año, aún cuando no fueron suprimidas totalmente, fueron sensiblemente reducidas. Dos miembros de la representación turca ante la O.N.U., con silencioso sentido del deber, seguran atentamente todas las alternativas del seminario y las cuestiones planteadas en el mismo, tomando nota de todo lo que se hablaba y cada una de las intervenciones. La delegación turca no tenía ningún motivo para sentirse insatisfecha con la situación creada, por cuanto, el período de sesiones de este año de la Subcomisión de Prevención de Discriminaciones y Protección de las Minorías de la Comisión de Derechos Humanos de la O.N.U., merced a pérdidas maquinaciones administrativas, había sido suprimido.

Los participantes del Seminario se habían reunido para protestar contra esa decisión. El elevado edificio de la Oficina Internacional del Trabajo de la O.N.U. dominaba el panorama circundante. El espléndido verde de la zona complementaba el infinitamente límpido y claro azul del cielo de setiembre. También eran claros tanto para los miembros de la Subcomisión como para las organizaciones internacionales no gubernamentales, los motivos verdaderos de la anulación del período de sesiones de agosto.

Una parte de las potencias integrantes de la O.N.U. no tenían absolutamente ningún beneficio de las productivas tareas realizadas por algunas de las comisiones de defensa de los derechos. Ellos tenían estrechas relaciones políticas y económicas con una serie de países, donde se violan los derechos humanos (Turquía, Chile, Sudáfrica, etc.)

En consecuencia, era necesario terminar con esa "farsa" que se estaba representando bajo el membrete de la defensa de los derechos humanos; "farsa" en la que los intérpretes eran intelectuales de personalidad firme e independiente, cuya forma de pensar y sus principios no eran susceptibles de ser alterados por ningún tipo de presiones políticas o estatales. Tampoco era posible desligarse de una vez y para siempre de la aspiración de ser considerado el abanderado de la defensa de los derechos humanos, por cuanto, en ese caso, se pondría en tela de juicio la conducta política de tal o cual país y aparecería ante la opinión pública en directa oposición a la Carta de la O.N.U. (Art. 1º, cap. 3º), según la cual la Organización de las Naciones Unidas proclama el "respeto a los

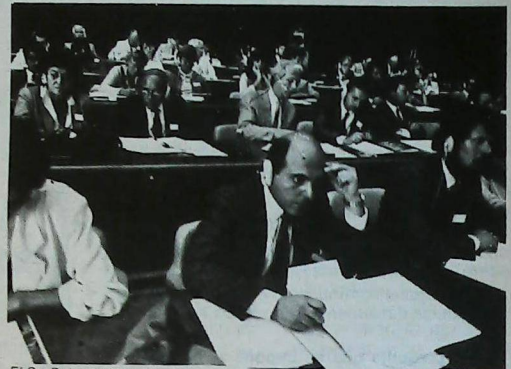
derechos humanos" sin distinción de raza, credo o lengua.

¿Cómo solucionar este enredo?

De manera muy simple y fácil, tanto como sea posible encontrar con facilidad una excusa, más o menos aceptable, o inventar una razón más o menos creíble. He aquí la manera: es por todos conocida la difícil situación por la que atraviesa la O.N.U. Una serie de países, encabezados por los Estados Unidos, se habían negado a pagar su cuota anual al tesoro de la O.N.U. La situación hacía necesario encontrar un equilibrio en los ingresos y egresos anuales de la O.N.U. Con esta intención, el secretario general de la O.N.U. exige de sus ayudantes en Ginebra, un presupuesto de gastos equilibrado, exento de una serie de tareas "sin importancia". Viendo la oportunidad que se presentó, algunos funcionarios retrógrados de la cúpula (de la O.N.U.) dan curso a esta exigencia. El período de sesiones de agosto de la Subcomisión había sido suprimido del presupuesto presentado.

Son las 10 de la mañana del 8 de setiembre.

La oficina de la Organización Internacional del Trabajo está llena de delegados participantes del Seminario. La iniciativa del seminario pertenece a la Sociedad Anti-esclavista (organización internacional no gubernamental) y se propone protestar contra este hecho. Quizás sea conveniente repetir que la Subcomisión de Prevención de Discriminaciones y Protección de las Minorías, integrada por veintiséis expertos independientes, realiza en agosto de cada año su sesión anual. Antes de la misma, las organizaciones no gubernamentales efectúan su propia reu-

El Dr. Roberto Malkassian, en la sesión de la O.N.U. en Ginebra.

en las sesiones.

nión de Subcomisiones de trabajo, donde se examinan, se confirman, se registran y son objeto de minucioso análisis, las violaciones de los derechos en todos los países. Estos exámenes extraoficiales son trasladados a la Subcomisión y, posteriormente a los órganos superiores de la O.N.U.

En la sala, están presentes todos los "actores", relevantes e irrelevantes, conocidos y desconocidos, los expertos de la Subcomisión, considerados amigos de nuestra causa, Benjamín Whitaker, el francés Louis Joinet, Erica Daes, Mubanga Chipoya (Zambia), Leandro Despouy (Argentina). Estaban presentes también los amigos de Turquía: Shokary, de Bangladesh, John Carry (EE.UU.). En total, estaban presentes dieciséis expertos, catorce personalidades, siete observadores y representantes de cuarenta y cuatro países. El único representante armenio fue el Dr. Roberto Malkassian.

Con respecto a la cuestión armenia, los expertos de la Subcomisión podrán tener

opiniones contradictorias, con respecto al genocidio podrán orientarse de acuerdo con sus propios puntos de vista políticos, guiarse según los dictados de su conciencia y sus ideas, pero, en esta ocasión, existe una clara uniformidad, una firme igualdad de puntos de vista que domina a los participantes del Seminario para mantener, a cualquier precio, el papel de la Subcomisión. En esto estuvo de acuerdo incluso el ex miembro de la Subcomisión, en la actualidad, delegado ante la Comisión de Derechos y registrado en este seminario como personalidad invitada, consecuentemente pro-turco, el belga Mark Bossoi.

Si hubo y hay, entre los representantes de una serie de países, quienes desempeñaron un triste papel en la suspensión del período de sesiones de la Subcomisión de este año, de hecho y de palabra, no podían dejar de presentarse, ante la opinión pública mundial, como campeones de la defensa de los derechos humanos.

(continúa en pág. 13)

FORMIDABLE

Colecciones Sport y Vestir

- P. Cardin
- Y. S. Laurent
- C. Dior
- Lanvin
- Cacharel
- Givenchy
- Lacoste
- Ted Lapidus
- Pancaldi

Córdoba 4799 esquina Armenia

T.E.: 772-6936

Y.K.K. Cierres para Camperas - Pantalones -
Pólleras - Vesidors - Fundas - Carpas -
Pullover - Botas - Tapizados - etc.
En todos los colores y en todas las medidas.

Super Once
El distribuidor más importante en cierres.

En sus dos locales: LAVALLE 2378 - Tel. 47-8828
LAVALLE 2521 - Tel. 47-5066 - (1052) Bs. As.

AMPLIO
SURTIDO EN

Hombros
Puntillas
Festones
Elásticos
Cordones
Galones
Cintas

Reportaje al presidente de la A.I.A., Escribano Gregorio Hairabedian

A más de dos años de creación de la Asamblea Interinstitucional Armenia de la República Argentina, entrevistamos a su actual presidente, Gregorio Hairabedian, a fin de conocer sus impresiones relativas a la labor desarrollada en ese lapso y a las perspectivas del futuro inmediato y mediato de la organización que preside.

Grabador de por medio, Hairabedian y el editor responsable de *Sardarabad*, Hovig Eordekian, entablan un diálogo cordial y crítico, a la vez, como no podía ser de otra manera, entre quienes practican el respeto mutuo y mantienen, no obstante, criterios diferenciales y hasta controvertidos sobre los distintos temas abordados.

Ofrecemos a continuación el texto parcialmente traducido del armenio y corregido a este fin:

—Una pregunta que se impone a modo de introducción: ¿qué razones o a qué causas obedece la constitución de la A.I.A.?

—Sin caer en el lugar común de decir que "su pregunta es clave" para la iniciación de este diálogo, estimo necesario y previo a toda otra consideración, responderle con la mayor claridad posible. En efecto, el nacimiento de la A.I.A. no fue fruto de una decisión espontánea o repentina de las entidades que la integran, sino que es el producto de muchos años de experiencias frustradas y la actual madurez y toma de conciencia de distintos sectores de nuestra colectividad. Es la culminación de un largo proceso que se inicia, larvado y balbuceante, en los años '60, con sus inevitables flujos y reflujos, marchas y contramarchas, hasta adquirir la solidez y precisión conceptual que posee en esta etapa de su desarrollo.

Al choque frontal, fanatizante y disgregador le sucede poco a poco, casi imperceptiblemente, la polémica esclarecedora, el análisis o el examen crítico y el cuestionamiento a fondo de "verdades" sacralizadas. Todo ello determinado —a mi juicio— por dos realidades: la crisis de la diáspora, en busca de identidad y fundamento de su existencia, y el innegable progreso de la Madre Patria en todos los campos de la sociedad estructurada en ella con solidez y perdurabilidad de avanzada material y cultural, sin precedentes en su historia.

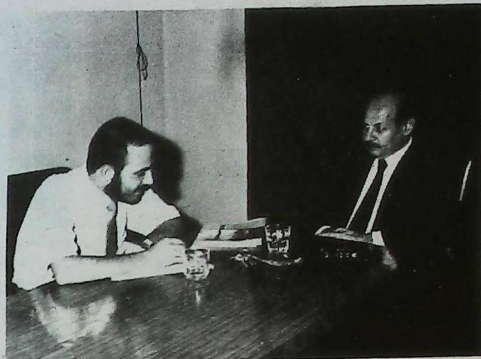
Se impuso así la revisión, en profundidad, de objetivos y valores que hasta entonces eran considerados inamovibles y, al mismo tiempo, en colisión permanente, hasta concluir en la síntesis que expresa la aparición de la A.I.A. con una finalidad aglutinadora, justa y anhelada por todos los armenios: **la acción en común por el reconocimiento del genocidio.**

Este propósito concreto, claro y simple, que no requiere recurrir a consideraciones pedantemente oscuras ni a subterfugios que disfracen segundas y espurias intenciones para encontrar adhesiones de los más variados círculos de éste o de cualquier otro medio, tiene como antecedente impulsor inmediato —a mi entender— el Seminario que sobre el tema organizara el Consejo Profesional en la sede del Colegio Mekhitarista de esta Capital.

Fue en esa oportunidad, justamente, que nuestra comunidad —en este caso a través de sus profesionales— se abocaba con distintas ópticas al tratamiento de la cuestión y coincidía en asignar a ésta el carácter de objetivo primordial de la diáspora y punto de convergencia de las distintas corrientes de opinión.

—Sin embargo, aún existen sectores o corrientes que no se han sumado a esa empresa mancomunada y convergente que usted señala.

—Yo no sería tan absoluto en esa afirmación. Si

determinadas capas dirigentes, no lo es en cambio en lo atinente al deseo y vocación de las bases. Inclusive, a nivel de dirigencia se observa un discurso diferente —aunque tímido todavía— en muchos casos coincidentes con nuestras postulaciones que, en definitiva, es lo que realmente interesa. Claro está que no debe descartarse la posibilidad gatopardista; esto es, cambiar para que todo siga igual. Pero no abramos el paraguas antes de que llueva. De todos modos, en última instancia, es en la práctica, en los hechos, donde se verifica el criterio de la verdad.

—Se argumenta que la unidad de acción sólo sería factible por decisión de las organizaciones políticas partidistas, por cuanto se trataría de una labor específica de éstas.

—Los partidos políticos representan a sectores, clases o capas sociales que tienen por fin la toma del poder público y la aplicación de un programa de gobierno.

La A.I.A. no persigue ese propósito, toda vez que se trata de una confluencia de voluntades (políticas, religiosas, culturales, etc.) con miras únicamente al reconocimiento y reparación del genocidio de armenios decidido y ejecutado por las clases dominantes de Turquía. O sea que es un organismo multisectorial —cuyos componentes mantienen sus fines específicos y su propia individualidad— que se ha fijado la meta antes precisada como una empresa singular (la armenia) y ecuménica, a la vez, ya que lo que está en juego es la vida misma, el Derecho más elemental del ser humano.

Aunque más no fuera, el sólo esclarecimiento y la difusión de las causas históricas, sociales, culturales, económicas, etc., de ese crimen de lesa humanidad, implica de por sí un invalorable aporte del pueblo armenio para prevenir la reiteración de ese aberrante delito en cualquier parte del mundo.

Como se ve, el objetivo trazado abarca y excede, simultáneamente, los límites político-partidarios.

—¿Cuenta la A.I.A. con los recursos materiales y humanos que le permitan activar orgánica, sostenida y eficientemente el fin indicado?

—No. Todavía adolecemos de muchas carencias. Pero, a medida que nuestra propuesta avanza y se toma conciencia de su necesidad y viabilidad, se amplían considerablemente las fuentes de colaboración.

Debo aclarar, sin embargo, que desde el inicio contamos con la adhesión y el estímulo —indudablemente valiosos e insustituibles— de los más altos niveles civiles y eclesiásticos de la Madre Patria, tales como el Comité de Relaciones Culturales con la Diáspora y el Catolicosado de la Iglesia Armenia de Etchmiadzin, con cuyas autoridades y dignatarios mantenemos estrecha y constante relación. Entre nuestros estrechos

las del Exarcado y la comunidad armenia católica de nuestro país, la Congregación Mekhitarista, las Iglesias Evangélicas y con todas las colectividades de la diáspora.

Tampoco puedo dejar pasar por alto la solidaridad de quienes, en nuestro medio y en otras comunidades contribuyen de diferentes maneras al sostenimiento de nuestra causa. En tal sentido, es digno de emulación el paso dado por la colectividad de Brasil, cuya identificación con nuestro cometido se puso en evidencia con la constitución de la Asamblea Interinstitucional Armenia de ese país.

—A esta altura de nuestra conversación, creo que tendría que señalar los rasgos más sobresalientes de la A.I.A. Estimo que su caracterización contribuirá decisivamente a aventar dudas y susceptibilidades que se echan a rodar generalmente en forma anónima y con fines de notorio corte destructivo.

—Durante el curso de las respuestas a sus requerimientos e interrogantes, fui marcando determinadas peculiaridades, tanto de contenido, como de forma. No obstante, y a riesgo de ser reiterativo, vale la pena puntualizar las de mayor significación.

Se trata, como dije, de una asamblea que nuclea a una considerable cantidad de entidades de nuestra colectividad, representativas de distintas expresiones culturales, religiosas, políticas, regionales, etc. las cuales —conservando sus propias particularidades— accionan en común en pos del objetivo antes definido y precisado.

El pluralismo, entonces, como nota caracterizante, marca el primer signo distintivo de su estructuración. A partir de esta singular conformación y como consecuencia de ella, la tolerancia, el respeto mutuo, la práctica democrática, las decisiones por consenso y la dirección colectiva, son realidades incontrovertibles como lo es también el tratamiento polémico y en muchos casos apasionado de los distintos tópicos que debe abordar. No hay lugar para reservas e intenciones subalternas ni para especulaciones provocativas.

El Plenario (con la participación de los representantes de los distintos nucleamientos, con iguales derechos y obligaciones, la Mesa Ejecutiva y las Comisiones: Técnica Jurídica, de Relaciones, Prensa, Propaganda y Finanzas) configuran los soportes organizativos básicos.

En la actualidad, dirigimos nuestra acción en dos direcciones: los Organismos de Derechos Humanos y los competentes en temas culturales, en ambos casos de las Naciones Unidas, gubernamentales o no.

Cabe destacar en tal sentido, aspectos totalmente inéditos para nuestra comunidad. Por primera vez en su historia, la colectividad armenia de nuestro país envía de su propio seno, sendas delegaciones ante las referidas instancias internacionales, con resultados que, evidentemente, no soy yo el que debe valorar o juzgar, sino la opinión pública, al igual que los obtenidos en otros eventos internacionales (vg: Asociación Latinoamericana de Derechos Humanos -ALADU- Montevideo, 1985; Congreso de la Internacional Socialista, Lima, 1986; Unión Interparlamentaria Mundial, Buenos Aires, 1986; I.C.O.M. (Consejo Internacional de Museos, Buenos Aires, 1986) entre otros. Nuestra intervención en los mismos fue profusamente difundida, de igual manera que las tareas desarrolladas por nuestros delegados ante la Subcomisión y Comisión de Derechos Humanos de la O.N.U. La información se proporcionó en actos públicos, con debate y participación de todos los que así lo desearan.

Con este procedimiento, hemos remitido a la consideración pública lo que hasta hace poco estaba soterrado o era patrimonio exclusivo y excluyente de grupos elitistas con marcada inclinación mesiánica.

Una mención especial merece la declaración del Congreso de la Nación, gestionada por la A.I.A., en cuya virtud se reconoce al pueblo armenio como víctima del genocidio de 1915 y se solicita al Poder Ejecutivo Nacional que "instrumente e intensifique las medidas pertinentes ante la Organización de las Naciones Unidas para la obtención del reconocimiento internacional del genocidio cometido contra el pueblo armenio".

(continuará en nuestro próximo número)

São Paulo:

A.I.A. DO BRASIL PROMOVE COQUETEL

A Comissão Diretiva da AIA - Assembléia Interinstitucional Armênia do Brasil promoveu na noite de 27 de novembro passado, no Braxilton Hotel, em São Paulo, um coquetel de confraternização que contou com a presença de numerosos convidados.

Dentre os presentes

destacavam-se diversos advogados da coletividade, especialmente convidados para o evento pela Comissão Diretiva da AIA, com o propósito de apresentá-lhes a idéia de formação de uma assessoria jurídica.

No transcorrer do coquetel, Dr. Zohrab Donelian, vice-presidente da AIA

usou da palavra explicando a necessidade e importância dessa assessoria jurídica e os presentes deliberaram realizar um outra reunião, com o objetivo de ampliar-se o número de advogados participantes, bem como divulgar-se maiores informações a ser desenvolvidas.

Prof. Dra. Haiganuch Sarian fala sobre a civilização de Urartu

No último dia 20 de novembro, sábado, o Conselho Central da Igreja Evangélica Armênia do Brasil promoveu uma palestra sobre o tema "Arqueologia da Armênia - A Civilização de Urartu", assistida por significativa parcela da coletividade armênia de São Paulo.

A palestra foi proferida pela Profa. Haiganuch Sa-

rian, que além de assistente doutora em Ciências Sociais pela USP, é também responsável pelo setor de Arqueologia Mediterrânica e Médio Oriental do MAE - USP; tem vários cursos a nível de pós-graduação no Brasil e no Exterior e diversos trabalhos publicados; ministra cursos de pós-graduação na área de antropologia social e mais recentemente vem se dedicando ao estudo da

Civilização de Urartu, um assunto pelo qual se interessa devido as ligações históricas com sua origem.

Durante o evento, o Rev. Alberto Darahdgian, Pastor Efetivo da Igreja Evangélica Armênia do Brasil usou da palavra agradecendo a presença do público e destacando que essa atividade está vinculada as comemorações do mês da cultura armênia.

Alberto Darahdgian Pastor da Igreja Evangélica Armênia de São Paulo

O Rev. Alberto Darahdgian é o novo pastor efetivo da Igreja Evangélica Armênia de São Paulo, cargo que passou a ocupar a partir do mês de dezembro.

Efe foi nomeado a convite do Conselho Central da Igreja Evangélica Armênia, que viu na figura do teólogo uma vocação religiosa brilhante, dedicada ao culto dos ensinamentos divinos e sobre tudo o fato de ter nascido no Brasil e estar integrado na vida da comunidade evangélica.

Dentre as atividades empreendidas por Alberto Darahdgian, destacase o trabalho missionário que realizou por vários anos entre os índios do Amazonas com grande êxito.

O Rev. Alberto Darahdgian é casado com a Sra. Mary e tem dois filhos: Samuel e Lidia.

O Jornal SARDARABAD congratula-se com a Comunidade Evangélica Armênia pelo nomeação deste novo dirigente.

Rev. Kassabian visita São Paulo

O Rev. Ruben Kassabian, Pastor da Igreja Evangélica Armênia de Buenos Aires visitará a coletividade armênia de São Paulo nos meses de dezembro e janeiro próximo.

Durante sua visita, o Rev. Kassabian estará falando aos fiéis da Igreja Evangélica Armênia de São Paulo (Av. do Estado nº 1191) nos dias 14, 21 e 28 de dezembro e 4 e 11 de Janeiro de 1987.

El Director de "SARDARABAD",
Sr. Nahabet Nahabetian
agradece por este medio a
todos sus colaboradores y
a sus corresponsalías
del país y del extranjero, augurándoles
un 1987 de éxitos y felicidad.

Sociais:

Nupcias

Zareh Khoren Chouchanian, filho do casal Khoren e Helen Chouchanian e Mariliza Distchehenian, filha do Comendador José e da Sra. Elisa Distchehenian, casaram-se em 26 de

outubro passado, na Igreja Armênia São Jorge.

Os noivos tiveram como padrinhos o casal Dr. Levon e Dra. Marlene Aintablian e a cerimônia foi celebrada pelo Bispo Datev Karibian - Prelado da Diocese da Igreja Apostólica Armênia do Brasil, com a parte musical, toda ela de melodias de Gomidas Vartabed, dirigida

pela Srta. Hildalea Gaidzarian.

Após a cerimônia, os convidados foram recepcionados nos Salões do Mofarej Sheraton, onde os noivos receberam os cumprimentos.

O Jornal SARDARABAD cumprimenta o jovem casal pelo enlace, desejando-lhes muitas felicidades.

União Geral Armênia de Beneficencia

Escola "Paren e Regina Bazarian"

Matrículas abertas para crianças de 3 a 9 anos de idade

Regime Semi-Internato (das 8.00 as 16.00 horas)

Cursos: Educação Infantil • Pré-Primário • 1ª e 2ª Série do I Grau

Informações: Secretaria da Escola a Rua Ferreira de Araújo Nº 212 São Paulo SP -Fone: 813 -6439

PAZ PARA TODOS

*Que en el lado oriental del mundo
haya paz...
Que en el lado occidental del mundo
haya fecundidad...
Que en el lado boreal del mundo
haya prosperidad...
Que en el lado austral del mundo
haya fertilidad...*

TANIEL VARUYAN

1986 era el año internacional de la paz, del profundo deseo, que es prácticamente una obsesión de la humanidad. Por lo menos, en torno de este ideal, se reunieron todos los pueblos del mundo, sin distinción de razas, colores o credos.

Pero... Pero el año internacional de la paz sólo quedó en los papeles y en declaraciones; sólo se recordó este anhelo de la humanidad a través de actos y canciones; se lo invocó en discursos sonoros y hasta se profanó su nombre.

Por el contrario, 1986 fue un año que inscribió en la historia, una carrera loca hacia el armamentismo; fue un año de huidas, de guerras declaradas o no. Muchos pueblos fueron sometidos a brutalidades, injusticias, al hambre y a privaciones. Las persecuciones raciales y los autoritarismos fueron considerados medios lícitos; el terrorismo internacional quedó pendiente aquí y allí como la espada de Damocles.

Mientras tanto, muchos pueblos continuaron quedando en la oscuridad y en el caos. Más allá, afortunadamente, hubo pueblos que abrazaron la libertad y democracia, que con fe y voluntad férrea se lanzaron a forjar un futuro claro y deslumbrante.

La Madre Patria de todos los armenios completó su 66° aniversario, obsequiando a sus hijos diseminados por todo el mundo calidez, orgullo, esperanza e inspiración.

La Madre Patria estuvo presente en cada colectividad en todo momento; ocupó los corazones y los almas de sus hijos y sació la sed de todos los sedientos. La resonancia de todas las importantes realizaciones de la Madre Patria incentivó a la diáspora a construir más, a crear más. Ciertamente, éste es el secreto del crecimiento y las realizaciones, de la construcción de sus centros forjadores de la armenidad.

1986 trajo consigo un creciente entusiasmo por los esfuerzos de prosecución de la causa armenia. Desde Beirut hasta Buenos Aires, desde Los Angeles hasta Alepo y Sidney, conducidos por por partidos nacionales, el pueblo armenio elevó su justa voz para invitar a la humanidad a dar muestras de su "humanismo" mediante el reconocimiento del genocidio armenio. Nuestros reclamos políticos y territoriales, nuestros justos reclamos, una vez más intranquilaron al turco genocida, que a través de las palabras de su dictador, quiso atravesar el Ararat, acariciando viejos sueños.

En el transcurso del año, hubo también hechos que conmovieron y preocuparon al hombre armenio: la continua guerra en Medio Oriente —más especialmente en el Líbano— obligó a muchos a emigrar a otras orillas lejanas, consideradas más seguras; mientras que los que permanecieron allí, mantuvieron con verdadero heroísmo la vida armenia. En el milagroso Líbano se produjeron verdaderos miladros de música y canto armenio, mientras más allá, algunas personas tristemente célebres querían trazar una línea sobre el país.

1986 fue también un año otoñal, en el que como hojas caídas, nos dejaron los últimos exponentes de una generación de creadores de la lengua y la literatura armenias, sobrevivientes de la masacre, quienes dejaron un gran vacío ¡y qué vacío! detrás de sí.

Lamentablemente, 1986 no trajo una solución a la conflictiva situación de Jerusalén y la Iglesia Apostólica Armenia continúa con esa herida sobre su piel. Mientras tanto, los miembros de la Congregación "Srpotz Hagopiantz" brillaron con su silencio cómplice y hubo quienes quisieron aleccionar a los que se alzaban en una justa rebelión. No importa...

En el umbral de 1987, la armenidad —ya sea en Armenia como en la diáspora— está de pie y es optimista. Esta de pie con su renacida Madre Patria, su iglesia y sus instituciones sociales, educativas, culturales, su prensa y su inigualable Unión General Armenia de Beneficencia y es optimista en sus reclamos, en la justicia de su lucha política y su triunfo, más especialmente con su triunfo que llevará a los armenios nuevamente a su hogar, hacia el gran sueño, hacia Ván y Mush, hacia Gars y Ardahan... Pero, mientras tanto, la humanidad necesita paz, paz para todos y para todas las regiones.

El "Hombre del Año de las Colectividades Armenias de Sudamérica", el benefactor Vahé Tchinnosian

(viene de pág. 1)

de sí en el aspecto moral y material para el logro de los grandes objetivos nacionales: iglesia, escuela e instituciones sociales. Uno de ellos es el Sr. Vahé Tchinnosian, quien ha desarrollado una trascendente actuación en nuestra comunidad. Vale la pena señalar aquí algunas de las realizaciones que han sido posibles, gracias a su generoso aporte: la escuela secundaria "Kevork Tchinnosian" del Instituto San Gregorio El Iluminador, la escuela secundaria "Doris Tchinnosian" del Instituto "Marie Manoogian", el Fondo "Tchinnosian" de la Fundación Educacional Jrimian, además de una importante donación realizada a la Congregación Mekhitarista, en oportunidad de su última co-

lecta y de haberse hecho cargo de la renovación de una iglesia en la Madre Patria.

Sin duda, el benefactor Vahé Tchinnosian ha sido fiel al precepto "hacer el bien sin mirar a quién" pues su generosa actitud ha estado presente dondequiera que haya sido necesaria. Así hablando de nuestra colectividad, son nuestros jóvenes los beneficiarios de su obra, en donde se forjarán futuros dirigentes de la colectividad.

Por todo esto, y por otras no difundidas obras, a través de distintas comisiones de la colectividad, "SARDARABAD" lo ha nombrado "El Hombre del Año de las Colectividades Armenias de Sudamérica".

ՎԱՀԷ ԶԸՆՆՈՋԵԱՆ 1986 ԹՈՒԱԿԱՆԻ ՀԱՐԱՒԱՅԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՆ ՀԱՅՈՑ «ՏԱՐՈՒՆ ՄԱՐԴԸ»

Հարապահ Սմերիկայի հայության ազգային-կրթական հաստատությանը վերելքին նպաստած անձնատրություններ միշտ ալ եղած են ու պիտի ըլլան: Այդպիսի մարդիկ, այս տարի եւ, իրենց գործնական մասնակցութեամբ, միտք ոգիի վերածելու ծախս-հարելի նախաձեռնութեամբ դպրոցներ բարձրացուցին, հայ ծերունիներն պատասխարելու արդիական հաստատություններ շինել տրին, հայ երիտասարդութիւնը համախմբուած տեսելու նախաձեռնութեամբ կեդրոններ ու մարզադահլներ կառուցանեցին:

Տար Վահէ Զըննողեան մէկն է անոնցմէ: Մէկը, որ խախտեց «միայն մէկ կողմ»-ի բարեդար ըլլալու սովորութիւն դարձած երեսօնը, ողջունելի լայնամտութեամբ մը իր իշխանական նուիրատրութիւններով հասաւ հո՛ն ուր պէտք էր: Խրիմեան Կրթ. Հիմնարկութեան Զըննողեան Հիմնադրութիւն, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Կրթ. Հաստատութեան Գեորգ Զըննողեան երկրորդական, Հ.Բ.Ը. Մ.ի Մարի Մանուկեան Կրթ. Հաստատութեան Տորիս Զըննողեան երկրորդական, Միլիթարեան Միաբանութեան Ս. Վազարի կարիտ ու շօշափելի նուիրատրութիւն մը, եւ դեռ հայերէնի մէջ եկեղեցւոյ մը ամբողջական վերանորոգման լայնմաստով:

Այս բոլորին համար, այս բոլորը շնորհաւորելու՝ «ՏԱՐՈՒՆ-ՊԱՏ» բարեդար Տար Վահէ Զըննողեանին կ'ընտրէ 1986 թուականի Հարապահ Սմերիկահայոց «ՏԱՐՈՒՆ ՄԱՐԴԸ»:

Երանի անոնց, որոնք տալու մէջ կը գտնեն իրենց եղանակութիւնը:

«ՏԱՐՈՒՆ ՊԱՏ»

ԱՄԱՆՈՐԵԱՆ ԲԱՐԵՄԱՂԹՈՒԹԻՒՆ

Ամանորի եւ Ս. Ծննդեան առիթով, մեր սրտագին ու լաւագին բարեմաղթությունները ազգականաց, գաղափարի ընկերներուն ու բարեկամներուն:

Թող 1987-ը ըլլայ եղանակաբեր ու արդիւնաւետ բոլորին համար:

ՆԱՀԱՊԵՏ ԵՒ ՊԱՂՏԻՆԷ ՆԱՀԱՊԵՏԵԱՆՆԵՐ

El Director del Semanario Sardarabad, Sr. Nahabet Nahabetian y su señora esposa, Bagdiné K. de Nahabetian, hacen propicia la oportunidad de las próximas fiestas de Año Nuevo y Navidad, para enviar sus cordiales saludos a amigos de Argentina y de la diáspora, y expresarles sus mejores deseos de prosperidad y ventura personal para si y sus respectivas familias, augurios que hacen extensivos a todas las instituciones de nuestro medio.

Especial para "Sardarabad", desde Ginebra:

Regreso al punto de partida

POR JACQUES SARKISSIAN

(viene de pág. 11)

Tanto la organización no gubernamental, que tomó la iniciativa de la organización del Seminario (Sociedad Antiesclavista) como los participantes del mismo, estaban convencidos de que no sería posible justificar la suspensión del período de sesiones de este año aduciendo razones económicas. El presupuesto destinado para gastos de las actividades de defensa de los derechos, representaba tan sólo el 0,7 % del presupuesto general de la O.N.U.

Las organizaciones no gubernamentales se sentían con la responsabilidad de buscar una solución ante este atropello contra el aparato administrativo de la Comisión de Defensa de los Derechos de la O.N.U.

El Seminario perseguía dos objetivos fundamentales:

a) Expresar la decepción tanto de los no gubernamentales como de los independientes ante la caprichosa eliminación de este importante "escenario".

b) Reflexionar acerca de los más eficaces métodos para fortalecer el aparato administrativo de defensa de los derechos de la O.N.U. y hacer al respecto, las sugerencias más prácticas y realizables al Secretario General de la O.N.U.

Aunque no era posible adivinar cuál sería la actitud que se adoptaría ante esta solicitud, sí era posible prever, con toda seguridad, que la Asamblea General de la O.N.U. no dejaría de tener en cuenta el importante eslabón que significa el reclamo de 51 no gubernamentales, 26 relevantes personalidades y expertos representantes de la opinión pública internacional.

Con la intención de orientar en forma correcta a la opinión pública, se entregó un comunicado a la prensa internacional, con las explicaciones que el caso requería y los nombres de las organizaciones y las personalidades participantes. También se mencionaron las fuentes de financiación del seminario. ¿Las fuentes? El gobierno noruego, el Fondo Europeo de Defensa de los Derechos Humanos, el Consejo Mundial de Iglesias, la Fundación Ford, etc. La suma reunida alcanzó la cifra de cincuenta mil libras

esterlinas.

Los actores, conocidos y desconocidos, estaban sentados en círculo. Agrupados ante el peligro común, olvidadas las divisiones internas, dejando de lado las diferencias relacionadas con algunas cuestiones, se abanzaron —cual hábiles deportistas— sobre el blanco previsto.

Los informantes eran escasos y la unión creada con respecto a ello, inmovilizable.

El informe del experto soviético, Sofinsky, era global; tenía la fuerza de la artillería pesada. Según él, la O.N.U., históricamente, estaba llamada a ser el centro de la defensa de los derechos humanos, que la O.N.U. había dado firmes pasos contra la violación de los derechos humanos. Las violaciones surgían del colonialismo, del genocidio, del "apartheid" y del terrorismo de estado, y si las resoluciones de la O.N.U. no fueron ejecutadas, de ninguna manera es responsable la organización. Eran culpables aquellos países que aplicaban una política perversa e hipócrita; que la crisis económica tenía razones políticas y había sido lanzada a la palestra por quienes fueron los autores de la misma crisis; que la U.R.S.S. había contribuido con diez millones de dólares para paliar la difícil situación económica de la O.N.U. y que este Seminario tenía que servir para reafirmar y poner sobre bases firmes, el apostolado de la defensa de los derechos de la O.N.U.

Los tres informantes siguientes expresaron las mismas inquietudes generales; el experto holandés Theo Van Boven, el noruego Sbjoren Djegoie y el representante de la Sociedad Antiesclavista.

El "informe" del Sr. Van Boven vendría a acentuar la necesidad de la actividad de los "expertos" independientes y los no gubernamentales para lograr que la defensa de los derechos humanos en la O.N.U. sea más constructiva e influyente.

Este punto era "necesario" particularmente porque los círculos de los Derechos de la O.N.U. estaban integrados por representantes gubernamentales. Las Organizaciones No Gubernamentales cumplían suplementaria-

mente tres funciones básicas vitales para la exacta definición del programa de defensa de los derechos de la O.N.U.

a) Ellos eran fuente de importantes informes.

b) Ellos colaboraban con sus sugerencias y cumplían con sus obligaciones.

c) Ellos eran un puente de dos vías entre la O.N.U. y el mundo exterior.

El informe del experto noruego Asborn Eyde era particularmente agresivo. Según él, la verdadera causa de la suspensión del período de sesiones de agosto de la Subcomisión era política, cubierta con un velo de consideraciones económicas.

La comunidad de Defensa de los Derechos Humanos desconocía las "tristes actividades de algunos de los actores" y, en consecuencia no habían podido programar su propia "estrategia". Esas actividades partían de "determinados intereses propios" y no precisamente desde las posiciones de la defensa de los Derechos Humanos.

Las organizaciones de defensa de los derechos habían de deducir que habían comenzado a actuar otras fuerzas diferentes.

En consecuencia, y en respuesta a las presiones provenientes de las excusas económicas, y para que el programa de derechos de la O.N.U. permaneciera vigente, era necesario tomar las siguientes medidas:

a) Mantener el presente programa como el mínimo necesario.

b) Los ahorros tenían que hacerse sin poner en peligro el programa.

c) Buscar nuevas fuentes de financiación.

Asborn finalizó sus palabras con el lenguaje de los números.

Asborn finalizó sus palabras con el lenguaje de los números.

La entidad destinada para la Defensa de los Derechos ascendía a US\$ 1.407.000 de los que sería posible ahorrar 562.900 dólares. El resto, US\$ 844.000, formaba parte

de los gastos inalterables y seguramente se destinarían a otras actividades ajenas a los Derechos.

El noruego, a pesar de ser independiente como persona y como experto, en su informe coincidía con la orientación de su gobierno, en lo que se refiere a los Derechos Humanos. Noruega fue el único país que brindó, primero, su apoyo económico y luego, su apoyo moral, a la organización del Seminario, relativamente lejos de los centros regionales de fricciones, pero siempre atento a la violación de los derechos humanos. desinteresadamente atento, sin expectativas ni dobles intenciones.

Uno de los pocos países que jamás negó su apoyo a la causa del reconocimiento del genocidio armenio por parte de la comunidad internacional.

Si los dos informantes anteriores mantuvieron una delicada relación, brindando sus puntos de vista conforme con las prácticas aceptadas, el tercer informante, preparado por la misma Asociación Sudafricana, no tenía en absoluto el propósito de susurrar sus palabras. El informante atribuía la reducción de las actividades de defensa de los derechos en general, y la suspensión del período de sesiones de agosto, en particular, a aquellos gobiernos que declamaban sobre la defensa de los Derechos Humanos y en la práctica hacían todo lo contrario. Imperaba la falsedad.

El cinismo y el realismo político salían triunfantes en contra de la aproximación a lo humano, la cúpula dirigente de la O.N.U. brillaba por su incapacidad; se contaban con los dedos de una mano aquellos dirigentes de la O.N.U. que tenían idea de cómo y hacia dónde debía dirigirse el programa de derechos.

Las arbitrariedades de las grandes potencias en contra de los pequeños estados se habían multiplicado desde la fundación de la O.N.U. En los países pequeños (como Ni-

caragua) eran bombardeadas sus aguas, minadas e incluso se concedía ayuda a fuerzas militares opositoras al gobierno constitucional, aún dentro de sus fronteras. Se ignoraba y despreciaba la resolución incluso de la Suprema Corte Internacional de Justicia.

La imagen de la O.N.U. se desfigura día a día. Las grandes potencias están lejos de servir de ejemplo a los estados pequeños en lo que se refiere al respeto al derecho internacional y a la defensa de los principios de la O.N.U. ¿Qué se puede esperar de una organización cuyo Secretario General actúa de intermediario entre dos gobiernos para obtener la libertad de dos criminales que habían asesinado a un pacífico miembro del "Green Peace"?

Era de esperar, o no... En la mañana del 10 de setiembre, por primera vez, se toma una resolución, por unanimidad absoluta, para que la Sra. Erica Daes, como presidenta del 38º período de sesiones, envíe un telegrama a la Secretaría General de la O.N.U. expresando su asombro y decepción ante la suspensión de la Subcomisión y de cuatro Comisiones subalternas. Se designó una delegación para presentarse ante la Comisión Especial de la Asamblea General de la O.N.U., a efectos de transmitir la resolución aprobada por el Seminario. Se solicitó a las organizaciones no gubernamentales para que se elabore un plan de actividades a largo plazo.

¿Acaso era posible, en la práctica, un resultado constructivo, restableciendo las sesiones pendientes del seminario... quizás? Y las labores de defensa de los derechos humanos y la Subcomisión ¿condenarlas al silencio, a la nada...? Con toda seguridad ¡no!

10 de setiembre. El cielo del crepúsculo era infinitamente azul, y los participantes del seminario estaban de muy buen humor.

Traducido por
Alberto Kahvedjian

...Todos los pueblos y naciones del mundo participan con lo suyo de la cultura universal. Y lo que nos corresponde no es para nada desdeñable. Tenemos una importante tradición musical, cuya corporización pétrea es nuestra monumental arquitectura. Tenemos una milenaria y frondosa escolástica. Y también manuscritoteca —Madenatarán— cuyo valor intrínseco se multiplica con las famosas miniaturas que ornamentan los ancestrales manuscritos. Nuestra literatura ha dado a luz numerosas obras cumbres, que habiendo sido traducidas, hablan y se propalan por la humanidad entera.

Sí, no es poca la herencia legada por nuestros antepasados para nosotros y para el mundo. Mas nosotros debemos comprender, y con la comprensión nunca olvidar que el tesoro más preciado de nuestra herencia es la lengua armenia.

Desde épocas inmemoriales, a través de siglos y siglos, rozándonos con lenguas de muchas naciones, la armenia es una especie de enciclopedia de épocas inmemoriales, de siglos y siglos y de muchas naciones. Analizán-

dolo de esta forma, nuestro idioma nos pertenece no sólo a nosotros, sino a toda la humanidad. No es venerado sólo por nosotros, ya que es parte de un todo.

Por este motivo también, el idioma armenio se analiza y estudia en nuestras universidades, así como en muchas universidades del orbe.

Sin embargo el cuidado de esa lengua, de su pureza, y su conservación y preservación están dados a nosotros. Universidades y academias de otras naciones mal podrían hacer lo que —por obligación y por ley natural— nos corresponde. Y no debemos olvidar que estas premisas debemos cumplirlos **todos** los armenios, estemos donde estemos, sabiendo que el mundo entero nos lo pide fervientemente.

Así es como debemos cuidar de nuestro idioma —porque es nuestra lengua madre— y también porque con sus cuatro sublenguas literarias y seis decenas de dialectos, es un tesoro pocas veces igualable, cuyo capital nos pertenece y su renta es patrimonio de toda la humanidad...

BARUIR SEVAG
Iereván, 3 de enero de 1962

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ

Արեւելեան կողմն աշխարհի
Խաղաղութիւն թող ըլլայ...
Արեւմտեան կողմն աշխարհի
Բերրիութիւն թող ըլլայ...
Հիստալին կողմն աշխարհի
Առատութիւն թող ըլլայ...
Հարաւային կողմն աշխարհի
Պտղաբերութիւն թող ըլլայ...

Դանիէ Վարուժան

1986 թուականը խաղաղութեան միջազգային տարին էր: Համաձայն մարդկութեան իդնն ու երազը, տենչանքն ու մտասնեռումը մանաւանդ: Գէթ ցանկալի խաղաղութեան շուրջ միացան ժողովուրդներն ու երկիրները՝ ցեղի ու գոյնի, հասարակի ու դասանանքի անտեսումով ու շրջանցումով:

Բայց:

Բայց խաղաղութեան միջազգային տարին թուրթի վրայ յայտարարութիւն մնաց լոկ, երգահանդէսներու ու երգերու ընդմէջէն լիւնցա միայն, շոգալից ճառերու մէջ խօսուեցաւ առ հասարակ, իր իսկ անունով սրբապղծուեցաւ:

Ընդհանրապէս, 1986-ը խելահեղ սպառազինութեանց մրցարշաւ մը արձանագրեց, շրջանային բախումներու, յայտարարութեան ու քօղարկութեան պատերազմներու տարին եղաւ, ժողովուրդներ՝ բրտաւեանց, անիրաւութեանց, սովի ու գրկանքներու ենթարկեւեցան, ցեղային խտրականութիւնը, բռնատիրութիւնն ու միապետութիւնը քիչ մը եւս վաւեր նկատուեցաւ: Միջազգային անաբեկչութիւնը դաժնկեան ստորի պէս կախումս մնացաւ տառ ու անդ:

Ու մինչ շատ ժողովուրդներ շարունակեցին մնալ խաւարին ու քառին մէջ, անդին, բարեխաւարաբար, եղան ճառ ազատութեան ու ռասմակարութեան անտարբեր գալուստը ողջունող ժողովուրդներ, որոնք հաստատեցին ու երկաթեայ կամրջով սկսան կառուցումի ու պայծառ ապագայի կերտման աշխատանքին:

Ամենայն Հայոց Հայրենիքը բոլորեց իր 86-ամեայ յաղթական երթը՝ ի սփիւռս աշխարհի ցրտած իր զաւակներուն շերմութիւն, հպարտութիւն, յոյս ու ներշնչանք պարգեւելով: Ան ներկայ եղաւ ամեն գաղութի մէջ, ամեն օր ու ամեն պահ, սիրտեր ու հոգիներ գրաւեց, ծարաներ լազեցուց: Հայրենի տենդոտ կառուցումին արծազանգները սփռուեց եւ մղեցին անդին շինելու, անդին կերտելու: Արդարեւ, ասոր մէջ է, առաւելաբար, սփիւռքի տարածքին հայակերտումի բարձրացող կերտումներուն ու դարբնոցներուն գաղտնիքը:

1986 թուականը Հայ Դատի հետապնդման ճիգերու որոշակի աշխտութիւն բերին: Պէլորոսէ մինչեւ Պոնտոս Այրէս, Լոս Անճելոսէ մինչեւ Հայէկ ու Սիւնի՝ հայ ազգային կուսակցութեանց

առաջնորդութեամբ մեր ժողովուրդը իր պահանջատիրական արդար ձայնը բարձրացուց, մարդկութիւնը հրաւիրեց Հայկական Ժողովրդական ճանաչումով իր Մարդկայնութիւնը վերստին ապացուցանելու: Մեր քաղաքական ու հոգային պահանջները, արդար՝ պահանջները անգամ մը եւս անհամապատասխանեցին եղեմագործ թուրքը, որ իր բռնատէրին բերնով Արարատը անցնելու յոխորտանքներ տեղացուց, հին երգերը փայփայեց:

Անցնող տարուան ընթացքին հայ մարդը տագնապեցնող ու յուզող իրադարձութիւններ ալ եղան: Միջին-Արեւելքի, բայց մանաւանդ Լիբանանի շարունակուող քաղաքացիական կռիւները շատերու ստիպեցին գաղթել հեռաւոր ու ապահով թուացող ափեր, մինչ հոն մնացողները հերոսական ճիգերով կանգուն պահեցին հայ կեանքը: Անդին, հրաշքներու երկիր Լիբանանի մէջ, գիրի ու գրականութեան, հայ երգի ու պարի հրաշքներ գործուեցան, երբ անդին կարգ մը տխրահռչակ մարդիկ Լիբանանի վրայ պարզապէս գիծ ուզեցին ինք քաշել: 86-ը տերեւաթափի տարին էր: Յաջորդաբար կեանքին հրաժեշտ տուին Եղեմնէն ճողպարած ու Արեւմտահայ լիւզուին ու գրականութեան ծառայած սերունդին վերջին մունետիկները, որոնք պարապութիւն մը, ու ինչ պարապութիւն մը թողուցին իրենց ետին:

1986-ը, դժբախտաբար, լուծում չբերաւ Երուսաղէմի տագնապին, ու Հայոց. Առաք. Եկեղեցւոյ այդ վերքը շարունակեց կոտորալու մտքին վրայ: Մինչ Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան ան դամները կը փայլէին իրենց մեղսակից լուծութեամբ՝ անդին, տակաւին կը գտնուէին մարդիկ, որոնք արդար ընդլզկումի ձայն բարձրացնողներուն դասեր կ'ուզէին տալ:

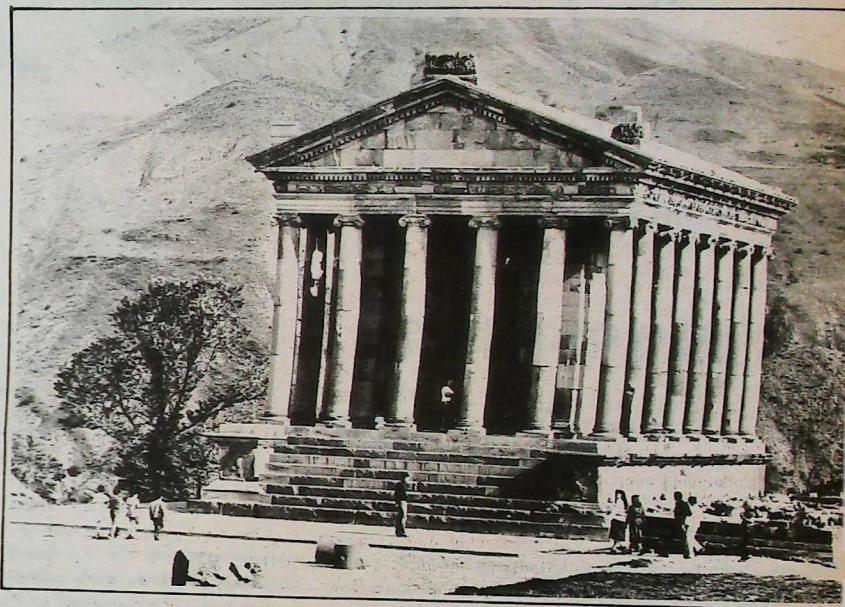
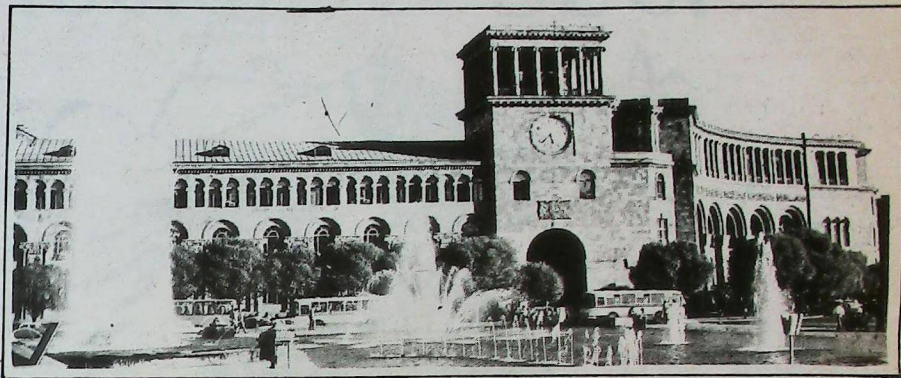
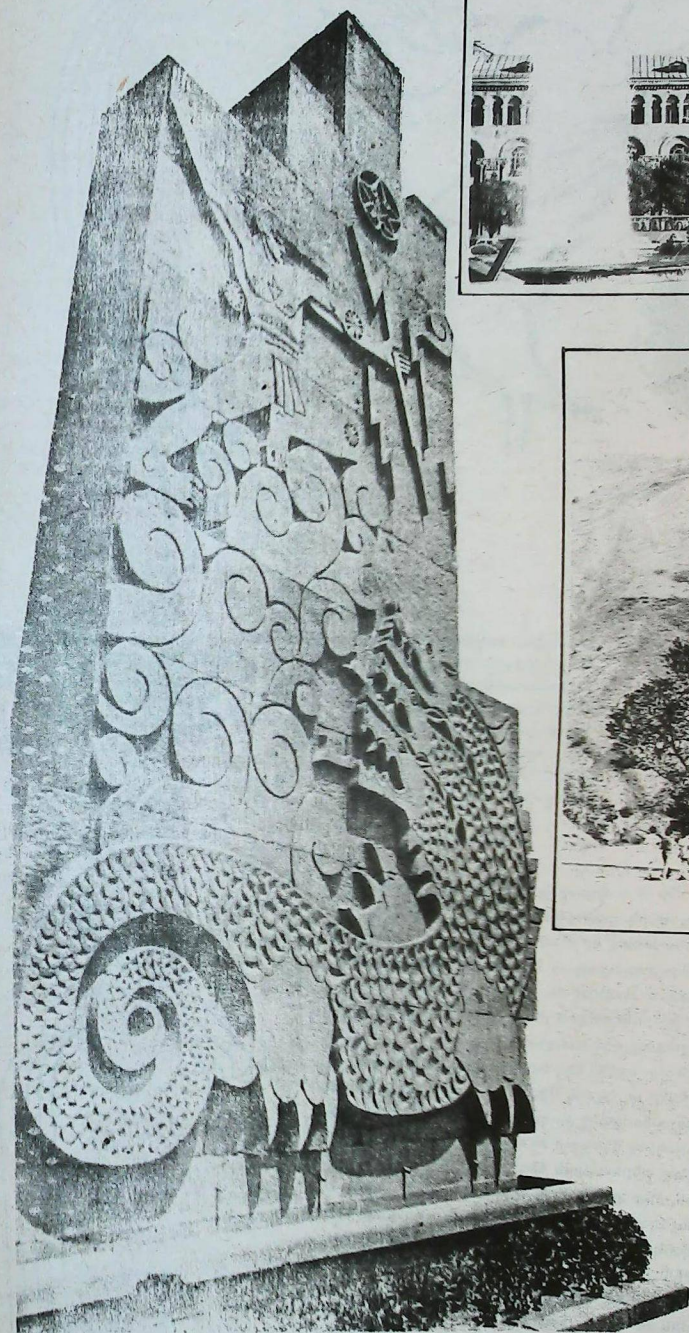
Ինչեւիցէ:

1987-ի սեպտեմբերին, ի Հայաստան եւ ի սփիւռս աշխարհի կանգուն է ու լաւատես: Կանգուն է իր վերածնանդ հայրենիքով, իր ազգային-հոգեւոր-կրթական-մշակութային հաստատութիւններով, իր մամուլով, իր անմահ Հ.Բ.Ը.Մ.ով: Լաւատես է իր պահանջներուն, իր քաղաքական պայքարին արդարացիութեան ու անխուսափելի յաղթանակին մանաւանդ՝ յաղթանակ, որ հայութիւնը սփտի առաջնորդէ դէպի տուն դարձ, դէպի մեր Մեծ Երազը, դէպի վան ու Մուշ, դէպի Կարս ու Արտահան:

Բայց մինչ այդ մարդկութեան հարկատու է խաղաղութիւն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն ու ամենորեք:

ՀԱՅՐԵՆԻ 66-ԱՄԵԱՅ ՅԱՐԱԾՈՒՆ
ՎԵՐԵԼՔԸ

Ծար. էջ 19-էն

թեան արխիւներու կեդրոնին
եւ կուսակցութեան թանգարա-
նին, պիտի յաճանէ զանոնք
հոն: Սիրով իմ տրամադրու-
թեանս կը յաճանէ զանոնք:

Կը բարձրանանք վեր քիչիկ
մը թեթեւցած, մեծ հայրենա-
սերէն պատասխիկ մը ունեցած
ըլլալու երջանկութեամբ:

Աստիճաններէն երբ կը
բարձրանանք, աչքիս կը զարնէ
փոշոտած լուսանկար մը:
Ակոյվս կը մաքրեմ ապակին
ու կը տեսնեմ իրիմեան Հայ-
րիկի լուսանկարը: Կայ ար-
ձանագրութիւն մը տակը. «Առ
Մկրտիչ Փորթուգալեան, հա-
յոց Հայրիկէն»: Իրիմեանի
ձեռագրով: Կ'ուզեմ ունենալ
այդ եւս: Եւ Գրիգոր սիրով
այդ եւս կը տրամադրէ:

Վերը մեզ կը սպասէ Սա-
թեմիկ ձեռքին գիրք մը: Փո-
թուգալեանի յորէնէնական
հաճոյստեան արդի միաստ-
րակութեամբ գրեցիկ մը, ուր գրու-
թիւններ ունին ատենի ծանօթ
մտաւարականներ: Ձայն կու-
տայ ճուր քրեանցմ:

Ու այսպէս, անմոռանալի
պահեր: Ժամեր անցած են յու-
զմով, լի սիրով, ոգիով,
հայրենասիրական զգացումնե-
րով:

Հայր Գարեգին կը զարմա-
նայ իմ հետաքրքրութեան:
«Հոս եմք այսքան ատենէ ի
վեր ու չենք մտածած այս
ուխտագնացութիւնը կատա-
րել»:

Դրան սեմին կը բաժնուիմք
յուզմով: Ու անի՜ դարձաւ
նոյն արտօնա արտայայտու-
թիւնը որ իմացած էի մի քանի
օր առաջ տարաբախտ Ռուբէն
Սեակի դուրսէն: Ծափարաւմէն...
«Այսքան ատենէ ի վեր մեծ
հօրս գեղեցիկանի աղօթք էր
եղած ու մեզմէ զատ ոչ մէկը
այցեցած: Հեռուր Ամերի-
կայէն դու եկար»:

Ո՞ր էին Հարաւային Ֆրան-
սայի մեր մտաւարականները:
Չեմ ուզեր անուններ յիշելով
խոռով անոնց հոգիները: Անց-
նող մի քանի տարիներու ար-
դեն անոնք ալ յաճանած ենք

հողին: Հայրենակարօտ հոգի-
ներ ... Զանոնք եւս պիտի
փնտրենք օր մը:

Պատրաստ չէի եկած այս-
քան մասունք հետս վերա-
դարձնել: Դաստակիս տակ,
ձեռքերուս մէջ համախմբելով
ազգային-կուսակցական այդ
ժառանգութիւնները կ'ուզեմ
ժամ առաջ զանոնք ապահով
հասցնել կայան:

Վերանորոգած եմ ուխտս
տասնապատիկ: Անակնկալնե-
րով գեղեցկացաւ այդ օրը:
Անկի քան քսան տարիներու
ուխտ որ Պէյրութի Հ.Բ.Ը.
Միութեան մանչերու վարժա-
րանին գրասենյակներէն սկսած
մինչեւ Թէքէեանի յարկին տակ
շարունակութեամբ ու զօրացած
Ռոբերտուի Պայքարի շէնքին
մէջ, երբ կը պատրաստուէինք
սօսնախմբել դարադարձը մեր
Մայր Կուսակցութեան: Այդ
սօսնախմբութիւնները եղան
Պէյրութի, Գաֆիթի, Փարիզի
եւ Լոս Անճելէսի մէջ, սակայն
չկրցանք այս ափին զանոնք
կատարել: Հրատարակութեան
քանի մը գրքովներ այս առթիւ,
յոյս տեսանք քանի մը յօդուած
Ռամկավար Ազատական մա-
սնոյի էջերուն եւ վերջապէս...
կատարելագործելու ուխտագնացու-
թիւն մը Փորթուգալեանի շիրի-
մին:

Կը վերադառնամ Նիս կոսմո-
սոս գաղափարականով մը: Ըմ-
պած եղայ ճիշդ աղբիւրէն,
երթալով դէպի լոյս-չիրիմը
մեծ յեղափոխականին ու մեծ
հայրենասէրին:

Ու հիմա, ի՞նչ կայ ընդիք,

եթէ ոչ ջանալ յարգել խոստում

մը եւս կատարումը Մեծ Երազի

մեծ ուսուցիչէն:

«Անդրանիկի, Պօղոս Նու-
պարի ու Փորթուգալեանի
աճիւններուն տունդար-
ձը...»:

ՄԱՐՍԵՅԼ, ՖՐԱՆՍԱ
ՕԳՈՍՏՈՍ 13, 1986

ՀԱՅՐԵՆԻ ԶԱՅՆԱՍՓԻԻՌԻ ՀԱՂՈՐԴԱՅԱՆՑԸ

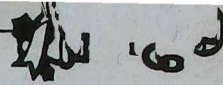
Հարաւային Ամերիկայի հայութեան համար երեւանի
ճալմաստագիտական հաստատութիւնը ճալմաստագիտական ամէն օր
Պուէնոս Այրէսի ժամանակով ժամը 19-ից 20-ը, երե-
ւանի ժամանակով ժամը 02-ից մինչեւ 3-ը: Զալմաստագիտական
եմֆ հայերէն հաղորդումները՝ իսպաներէն ամփոփումով,
31-64 եւ 31-68 մեքր այլիմերով, 9480, 9470 քիլոհերց
յաճախականութեամբ:

Ունկնդիրները խնդրում է գրել իրենց կարծիքը հա-
ղորդումների լսելութեան եւ բուն բովանդակութեան
մասին:

ՀԱՅՐԵՆԻ ԶԱՅՆԱՍՓԻԻՌԻ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ

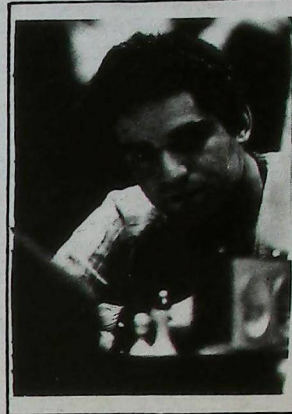
ՏԱՐԱԾԵՑԷՔ

«ՄԱՐՏԱՐԱՊԱՏ»

ՀՐԱՇԱՄԱՆՈՒԿԸ

ԳՐԵՑ ՄԻՔԱՅԵԼ ՌՈՍՏԵԱՆ

Աշխարհի ճատրակի հասա-
րակութիւնը բուռն հետաքրք-
րութեամբ կը հետեւէր Կա-
րիկ Գասպարով-Անաթոլի-
Քարփով փոխ-վրէժ մրցա-
մարտին, այնպէս ինչպէս
ամիսներ առաջ տեղի ունեցող
աշխարհի առաջնութեան, երբ
22 ամեայ Գասպարով արժա-
նացաւ յաղթանակի դափնե-
պսակին: Աշխարհի թերթերը
բարձր կը գնահատեն տաղան-
դաւոր ճատրակորդին մեծ
նուաճումները: Գասպարովի
մասին շատ կը գրուի եւ այլ
շարքին մէջ առանձնակի տեղ
ունի վերջերս երեսնի մէջ
լոյս տեսած «Ճասնեքեմ-
բորդը» գիրքը, որուն հեղի-
նակն է Հայաստանի ծանօթ
լրագրող, ի. Միտիւսեան ճատ-
րակի վարպետ Գաբրիկ Յա-
կոբեանը: Յակոբեան տաս-
նեակի հասնող ճատրակային
գիրքերու հեղինակ է, որոնք
լաւ ընդունելութեան արժա-
նացած են ընթերցողներու
կողմէ:

Հեղինակը իր «Ճասնեքեմ-
բորդը» գիրքին մէջ անդրա-
դարձած է երիտասարդ ճատ-
րակորդին կենսագրութեան
ու ստեղծագործական վերել-
քին, ներկայացուցած՝ այն
կարեւոր հանգամանքները,
որոնք մեծապէս նպաստեցին
Գասպարովի մարզական ա-
ռաջնութեան:

«Արտասովոր մանկու-
թիւն»-այսպէս խորագրած է
ան գիրքին առաջին բաժի-
րը: Խօսքը երիտասարդ ա-
խորհակերտի մանկութեան տա-
րիներուն մասին է: Դեռեւս
մանկութենէն զրոհւորուած
են Կարիկի արտասովոր ըն-
դունակութիւնները: Ան ծնած
ու մեծցած է հայ ընտանիքի
մէջ: Մեծ հայրը ճարտարա-
գէտ Շահն Գասպարովը Լեռ-
նային Հարաւային Հաղորդի
շրջանի Հաղորդ գիւղէն էր:
Մեծ մայրը՝ Սուսաննա Բարձ-
րագոյն կրթութիւն ստացած
էր Մոսկուայի մէջ, բազմա-
կողմանի զարգացած էին էր
եւ մեծ դեր խաղացած է երա-
խներու դաստիարակութեան
գործով: Կարիկին մայրը՝
Բարաւն մարզական աշխար-
հէն հեռու չէր եւ անոնց ըն-
տանիքին մէջ ճատրակը մեծ
տեղ ունեցած է: Բարաւն ու-
սանդակական տարիներուն
անուանուած է կիմ վանշ-
թէյնի հետ եւ անոնց ընտա-
նիքը կ'ապրէր կնոյ ծնողնե-
րուն տունը: 1970 թուակա-
նին ծանր հիւանդութենէ
ետք կը վախճանի կիմ վանշ-
թէյնը: Յետապայէն Շահն
Գասպարովը կ'որդեգրէ 11-
ամեայ Կարիկին, իսկ երբ կը
լրանայ անոր 16 տարին եւ
ազգայնուել ընտրելու առիթը
կը ներկայանայ, Կարիկը իր
անձնագիրին դիմաց կը գրէ՝

Հայ:
ո՛ւ:

Թեամբ կը հրապարակուի, սա-
կայն երբ օր մը, ընտանեկան
սովորական ճատրակային
խաղի ժամանակ Կարիկ անըս-
պասելիօրէն լուծում կը գտնէ
խրթին իրադրութեան մը, երեց-
ները արդէն համոզուած էին,
որ ճատրակը տիրակալի իրա-
ւունքով տեղ գրաւած է անոր
կենսագրութեան մէջ:

Գիրքին հեղինակը մանկու-
թենէն սկսեալ քայլ առ քայլ
կ'անցնէ իր հերոսի ճամբով,
կը հետեւի անոր արընթաց
առաջնագրական եւ ստեղ-
ծագործական բուռն աճին:

Գիրքին մէջ տրուած են այդ
արտասովոր տղուն կենսագ-
րութենէն այնպիսի տարե-
թիւեր, որոնք խիստ ընդուն-
են անոր աճին: Կարիկը 10
տարեկանին վարպետութեան
թեկնածու էր, իսկ 13-ին՝
երկրի պատանիներու կողմա-
կէ խոյնեան, 14-ին՝ ի. Մի-
տիւսեանի ճատրակի պատ-
մութեան մէջ աշխարհային
վարպետը, 16 տարեկանին՝
միջազգային վարպետ, մէկ
տարի վերջ միջազգային էր-
րոսմայսթրը, իսկ 18 տարե-
կանին կը նուաճէր ի. Միտի-
սեանի արտասովոր կողմը: Մի-
ջադէպ ամիս ետք կը յաղթահա-
րէ հաւանորդներու մրցա-
խաղերուն առաջին արգելքը,
այնուհետեւ՝ նաեւ երկրոր-
դը: 21 տարին չդուրսէր ան
կը դառնայ աշխարհի ախոյ-
նեան, Անաթոլի Քարփովի
միակ մրցակիցը, իսկ տարի
մը ետք պարտութեան կը
մատնէ դինք...

Դէպի յաղթանակ ձգուող
այդ ճամբան, սակայն, դի-
ւորութեամբ չէ անցած հրաշա-
մանուկը: Գաբրիկ Յակոբե-
ան հոգեբանական խորունկ
վերլուծումով եւ միանգա-
մայն պատճառաբանութեամբ
լուծելով ընթերցողին կը համոզ-
այն բանի մէջ, որ թէեւ խօս-
քը կ'երթայ հանճարեղ աղու
մը մասին, բայց ան տքնա-
նայ եւ ճանաչողութեամբ հա-
մարձ է իր յարմարութեան, կոմք
ու յամառութեան է զրոհուած
այդ յարմարութեան նուաճու-
մանապարհին:

Թէեւ ոչ մեծ, բայց խիստ
բովանդակալից ստեղծագոր-
ծական է:

Գասպարովը: Ան ճատրակա-
յին հզօր տաղանդին հետ մէկ-
տեղ աչքի կ'իջնայ իր աշխա-
տասիրութեամբ, նպատակին
հասնելու յամառութեամբ,
մարզական արդիւններն ու
ստեղծագործութիւնը առար-
կայականօրէն գնահատելու
կարողութեամբ:

«Դէպի բարձր հասարակու-
թիւն», «Ոսկի մետալներու
հոսք», «Ճանապարհ դէպի
հատրակային օլիմպիոս» եւ
միւս բաժիններուն մէջ Կարիկ
Գասպարով կ'երեւայ իր «աւ-
րոյդ հասակով», ճատրակի
ասպարէզին մէջ իր թարմ
խօսքով, իր ուսանելի մրցա-
մարտերով, իր ցնծալից
յաղթանակներով, ինչպէս
նաեւ յուզումներով ու
տուալտանքներով...

Գիրքին մէջ բազմիցս կը յի-
շատակուի, որ պատանի ա-
խոյնեանը մշտապէս երախ-
տագիտութեամբ կուտայ իր
ուսուցիչներուն՝ Մ. Պոտ-
վինիկին, Տիգրան Պետրոս-
եանին եւ միւսներուն ա-
նունները:

Ճատրակի աշխարհի ախոյ-
նեանին հետաքրքրութիւնները
չեն սահմանափակուիլ լոկ
ճատրակի տարախաղով, ան կը
հրապարակուի նաեւ գրականու-
թեամբ, արուեստով, կ'աշ-
խատակուի ճատրակային շատ
մը հրատարակութիւններու:

Կարիկ Գասպարովի հետ
տարբեր տարիներուն լրագ-
րողներու վարած հարցազ-
րոյցներէն կը թուի, թէ այ-
սօր առանձնակի ուշադրու-
թեան արժանի է ահա այս
հատուածը:

«Ի՞նչ կարծիքի էք փոխ-
վրէժ մրցախաղի մասին:

«Այդ հարցին միշտ կը պա-
տասխանեմ տարբեր ձեւով,
կախուած իրադրութենէն: Ա-
խոյնեանը ամբողջ դարաշրջան
է ճատրակի մէջ: Յանճարեղ ան
պատահականօրէն պարտուե-
ցաւ. օրինակ, իհրամը էր:
Փոխ-վրէժը անհրաժեշտ է:
Ահա ուր է արգելքը: Հաւակ-
նորը յաղթելով, ինքը կը
դառնայ «դարաշրջան»: Ան-
ընդիմա փոխ-վրէժներ կ'ըլ-
լան... գուցէ ատոնց միշտ
չեն, այդ պէտք է ընել, այլ
միայն ոչ մի պարագային, երբ
ախոյնեանը կը պարտուի ըսեմք
5:6 հաշիւով...»:

Իսկ ճամաշխարհային ճա-
նաչում վաստակած շարք մը
դէմքեր՝ Դայմանովը, Կու-
ֆելտը, Տորֆմանը, Լիւյէն-
թայն եւ ուրիշներ, շատ բար-
ձր գնահատած են պատանի
ախոյնեանի արուեստը: Եւ
ահա, թէ ինչ կ'ուզէ Բարա-
ւայն իր յարմարութեան մայրը՝ Բարա-
ւայն Գասպարովան: «Վերջին մըր-
ցանքներէն անմիջապէս ետք
ես իմի՞ չկրցայ զգայի: ...
Երբ Կարիկը ուրախ վեր բար-
ձրացուց ձեռքերը՝ ողորմե-

ՎԵՐԱԴԱՐՁ ԵՈՅՆ ՄԵԿՆԱԿԵՏԻՆ

Եթե ոչ մարդը չլուրձնի ջնջում, գեթ զգալի ազդեցություն ունենալու էին ապահովության միջոցները այս տարի: ՄԱԿ-ի մաս թրքական պատերազմի փորձարկումները երկու հոգի լուր պարտաճանաչում էին հետևեցան սեմինարի ընթացքին յարուցումը այլապես խնդիրներուն եւ բանաձեւում պահանջներուն, նոթագրելով իւրաքանչիւր ելույթ, արձանագրելով իւրաքանչիւր բառ, որ կ'իյնար իրենց հետաքրքրութեանը ծիրէն ներս: Թրքական պատերազմի փորձարկումն ոչ մէկ պատճառ ունէր զփոշւելու կացութեանը, որովհետեւ վարչական խարդախ մեքենայութեամբ մը ՄԱԿ-ի Մարդկային Իրաւանց Ցանձնախումբի փորձարկումներն Պաշտպանութեանց Պաշտպանութեան եւ խորհրդարանի Արդիւման Ենթախմբի նախաժողովին այս տարուան նստաշրջանը ընդունեց:

Սեմինարին մասնակիցները հաւաքուած էին բողոքներ համար ճիշդ այդ ընթացքին դէմ:

ՄԱԿ-ի Միջազգային Աշխատանքի Գրասենեակին (Պի. Թի.) երկնայալաց շէնքը կը տիրապետէր իր շրջապատին: Շրջակայքի ծովածառայ կանաչութիւնը կ'ամբողջացնէր Սեպտեմբերի լուսաւոր երկինքին կապուելը, որ անսահմանօրէն ջնջել եւ յստակ էր: Ցատակ էր նաեւ ենթախմբի անդամներն անդամներուն, ինչպէս նաեւ միջազգային ոչ-կառավարական կազմակերպութեանց՝ Օգոստոսի նստաշրջանին ջնջման իսկական շարժառիթը: ՄԱԿ-ի մաս կազմող կարգ մը մեծ տէրութիւններ բացարձակապէս չա՛հ չունէին իրականացնելու պատերազմական գործողութիւնները կարգ մը յանձնարարներուն արդիւնաշատ աշխատանքներ: Անոնք քաղաքական եւ տնտեսական անբախտելի կապեր ունէին մարդկային իրաւունքները բռնաբարող կարգ մը երկիրներուն (Թուրքիա, Չիլի, Նիւարալայի Մարիիէն եւ այլն) հետ:

Հետեւաբար անհրաժեշտ էր վերջ տալ մարդկային իրաւանց պաշտպանութեան պիտակին տակ կատարուող այս ճիւղակառուցութեանը: Ճիւղակառուցութիւնը, որուն զերկապարտները կարգումը էին այնպիսի անկախ տարրեր, այնպիսի հաստատակարարներ տէր մտադրականներէ, որոնց մտածելակերպը, սկզբունքայինութիւնը, կարելի էր փոխել քաղաքական կամ պետական նշանակութիւնով: Կարելի էր նաեւ միանգամայն փոխել վերջնականօրէն ձեւը:

Ամիրաւում եւ ամարդարում դատ ունեցող ժողովուրդներու համար, ինչպէս մեր ժողովուրդը, ՄԱԿ-ը կը հանդիսանար ու տակաւին կը հանդիսանայ այն գերազանց անհրաւում ժողովուրդները: Բայց ինչպէս ամէն ինչ այս արեւուն տակ, ՄԱԿ-ը ալ եւնոնց փորձարկումները:

Ապագայը ընդհանուր մէկը այս իրողութեամբ՝ ջնջում եւ ընթացիկ տարուան Օգոստոսի համար անխառնութեամբ՝ ՄԱԿ-ի Մարդկային Իրաւանց Ցանձնախումբի փորձարկումներէն միտքին: Ենթախմբի անդամները՝ որուն անցեալ տարուան Օգոստոսի միտքին, Հայկական Ցեղասպանութիւնը անցնելու որոշումը՝ իր բոլոր մանրամասնութիւններով դեռ քարոզ յայտարարէր: Ենթախմբի անդամները թողած արձանագրութիւնը իրաւանց Ցանձնախումբին եւ աւելի բարձր՝ ՄԱԿ-ի Ընդհ. Ժողովի սեղանին առջեւ տեսնելու:

Ահա այս մասին եւ միտքին ջնջումին դէմ կայացած միջազգային սեմինարին մասին է որ կը պատմէ ժընեւի մեր աշխատակիցը, որուն նոյն հարցերուն մասին գրած մանրորդ յօդուածները, իրենց սպառելի եւ ճշմարտութեամբ լի միջոցով, մեծ հետաքրքրութեամբ եւ գլխաւորաբար կարգաւորել էին մեր ընթերցողներուն կողմէ:

Պատմելու յայտ հանրային կարծիքին՝ մարդկային իրաւանց պաշտպանութեան գործակալները ըլլալու յաւակնութեանը, որովհետեւ, այդ պարագային, խնդրող առարկայ պիտի դառնար տուեալ երկրի քաղաքական վարչապետին իսկ եւ ուղղակիօրէն հակադրուէր ՄԱԿ-ի Ուխտին (Ցեղանք Ա., Գ. պարբեր.), ըստ որուն՝ Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութիւնը կը ստատէր «մարդկային իրաւանց յարգումը» իւր անցեալի, կրօնքի եւ լեզուի խորհրդանշաններով:

Ինչպէս լուծել այս թրեւմուկը:

Շատ պարզ եւ սահմանափակ որքան զիրութեամբ կարելի է լ'ըլլալ՝ ճշմարտանման պատրուակ մը գտնել, հաստատել պատճառաբանութիւն մը յերկրի: Ահա՛ թէ ինչպէս. հանրայնապէս է թէ ՄԱԿ-ը կը բոլորէ տնտեսական շատ սուր տագնապ մը: Կարգ մը երկիրներ, զիստաբարձր Մ. Ն. հանգեցնելու, մերժած էին իրենց տարեկան բաժինը վճարել ՄԱԿ-ի գանձին: Կազմութիւնը անհրաժեշտ կը դարձնէր հաւասարակշռել տալ ՄԱԿ-ի տարեկան եկամուտն ու ծախսը: Այս առաջադրութեամբ ՄԱԿ-ի Ընդհանուր քարտուղարը ժընեւի իր օգնականներին կը պահանջէր հաւասարակշռուած ծախսի պիտուէն, զորն կարգ մը ճանկարեւորէր աշխատանքներէ: Առիթն օգտուելով, վերահսկող (ՄԱԿ-ի) մէջ գտնուող կարգ մը յետադիմական պայտեանները կ'ընդառնէին այս պահանջներին: Ներկայացուած պիտուէնը ջնջումը էր ենթախմբի անդամներին Օգոստոսի նստաշրջանը:

Սեպտեմբեր առաւօտեան ժամը 10ն էր Միջազգային Աշխատանքի Կազմակերպութեան գրասենեակը լցունք է սեմինարին մասնակից պատուիրակներով: Սեմինարին նախաձեռնութիւնը

կուգայ Հակա-Սորկութեան Ընկերութեան (միջազգային ոչ-կառավարական կազմակերպութիւն) եւ կը նպաստակցէ բողոքել այս առարկային դէմ: Թեւեւ նպաստակարմար է վերահսկել թէ ենթախմբի անդամները (ենթախմբի անդամները իրաւանց Ցեղանք Ա. Գ. պարբեր.) բաղկացած 26 անկախ մասնագէտներէ աւելի տարի Օգոստոսի սկիզբը կը կատարէ իր տարեկան նիստը: Նիստին առաջ ոչ-կառավարական կազմակերպութիւններ կը կազմակերպեն իրենց սեփական ժողովը, կազմուած Աշխատանքի Ցանձնախումբներէ, ուր կը քննուին, իր հաստատուին, կ'արձանագրուին եւ մանրագնէն քննութեան կ'արժանանան իրաւանց բռնաբարող երկրագործի բոլոր երկիրներուն մէջ: Այս անպատճառ քննութիւնները կը փոխարինեն ենթախմբի անդամներին եւ, յարկաբար ՄԱԿ-ի բարձրագոյն մարմիններուն:

Սրահին մէջ ներկայ են բոլոր յայտին եւ անդամները, ծանօթ եւ անծանօթ ղեկավարները, այսպէս կոչուած մեր Դատի բարեկամ ենթախմբի անդամները մասնագէտները: Պենտաձէն Ուիթթերը, Էրիք Տայէ, Լուիզ Փուանէ (Ֆրանսիա), Մուսալի Զիֆույա (Չադ-պիս), Լէստրո Տեպիփի (Արժանութիւն): Բացառել չեն նաեւ Թուրքիոյ բարեկամները՝ Շուրաբի (Պակիստան), Ճոն Բարի (Մ. Ն.): Ներկայ են թիւով 18 մասնագէտ, 14 անձնաւորութիւն, 7 դիտող եւ 44 երկիրներու ներկայացուցիչներ: Հայկական գիծով միակ ներկայացուցիչը՝ Ռոպերթ Մալխասեանն էր:

Հայկական Հարցին վերաբերեալ ենթախմբի անդամները մասնագէտները կրնան ունենալ իրենց հակառակ կարծիքները, ցեղապաշտ-

թեան վերաբերեալ կրնան կողմնորոշուել ըստ իրենց քաղաքական շայնցողութեան, առաջնորդուել ըստ իրենց խիղճին եւ միտքին, բայց, այս անգամ յստակ միասնականութիւն մը առկայ է, հաստատ տեսակետի նշանակութիւնը մը կը տիրապետէ սեմինարին մասին: Սեմինարին մասին պատմելու համար լուսաւոր զօրացնելու կերպով ենթախմբի անդամները կ'աշխատեն ենթախմբի անդամներին դիմել: Ասոր համաձայն է նոյնիսկ նախկին ենթախմբի անդամները անցեալ տարուան Օգոստոսի միտքին իրաւանց Ցանձնախումբին պատուիրակ, իսկ այս սեմինարին որպէս անձնաւորութիւն արձանագրուած, անչեւորէն թրքաւոր՝ Մարթ Պոստոյը (Պենթիքա):

Մասնակիցներուն մէջ եթէ կան եւ եղան կարգ մը երկիրներու ներկայացուցիչներ, որոնք տիրապետող ենթախմբի ենթախմբի անդամներն այս տարուան նստաշրջանին ընդունին, բանիւ եւ զօրծով, անոնք, յայտ միջազգային հանրային կարծիքին չէին կրնար մարդկային իրաւանց պաշտպանութեան պիտուան չենկարգաւորել:

Սեմինարին նախաձեռնարկ Ոչ-Կառավարական Կազմակերպութիւնը (Հակա-Սորկական Ընկերութիւնը), ինչպէս նաեւ սեմինարին մասնակիցները

համոզուած էին թէ ենթախմբի անդամներն այս նստաշրջանին ընդունել կարելի էր արդարացի եւ տնտեսական պատճառներով: Չուտ իրաւանց պաշտպանութեան գործունէութեանց յատկացումը ծախսը կը ներկայացնէր 0-7 առ հարիւր ՄԱԿ-ի ընդհ. պիտուէն: Ոչ-կառավարական կազմակերպութիւնները (ՈԿԿ) իրենք զիրենք պատասխանատու կը զգային լուծում մը գտնելու ՄԱԿ-ի իրաւանց պաշտպանութեան վարչամեքենային դէմ եղող այս քաջայայտ ուսման փորձերուն: Սեմինարը կը հետա-

պրընդէր երկու հիմնական առաջադրանք:

ա) Արտապատկու ՈԿԿ-ներու ինչպէս նաեւ անկախ մասնագէտներու յուսախաբանութիւնը այս կարեւոր գրեթէ քրտնաճ ջնջումին դէմ:

բ) Որոշորածով ՄԱԿ-ի իրաւանց պաշտպանութեան վարչամեքենան լուսաւոր զօրացնելու կերպով ենթախմբի անդամները կ'աշխատեն ենթախմբի անդամներին դիմել: Ասոր համաձայն է նոյնիսկ նախկին ենթախմբի անդամները անցեալ տարուան Օգոստոսի միտքին իրաւանց Ցանձնախումբին պատուիրակ, իսկ այս սեմինարին որպէս անձնաւորութիւն արձանագրուած, անչեւորէն թրքաւոր՝ Մարթ Պոստոյը (Պենթիքա):

Մասնակիցներուն մէջ եթէ կան եւ եղան կարգ մը երկիրներու ներկայացուցիչներ, որոնք տիրապետող ենթախմբի ենթախմբի անդամներն այս տարուան նստաշրջանին ընդունին, բանիւ եւ զօրծով, անոնք, յայտ միջազգային հանրային կարծիքին չէին կրնար մարդկային իրաւանց պաշտպանութեան պիտուան չենկարգաւորել:

Սեմինարին նախաձեռնարկ Ոչ-Կառավարական Կազմակերպութիւնը (Հակա-Սորկական Ընկերութիւնը), ինչպէս նաեւ սեմինարին մասնակիցները

Ե Զ Ա Կ Ի Կ Ա Ռ Ո Յ Ց

ԶԵՌՆՈՎՑԻ

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԻ

ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Ոորհ. Միութեան հարա-
արեւմուտը, Կառպատնե-
րէն ոչ հեռու, լեռնային
Պրուս գետի երկու ափերուն
կը գտնուի՝ ուրբանական
հիւ թաղաք Զեռնովցին՝
Ոորհրդային Պուկովիւնայի
վարչական կեդրոնը։ Աշ-
խարհագրական դիրքը
նպաստած է թաղաքի զար-
գացման. հոնկէ անցած են
Պալթիքէն Սև ծով երկարող
արեւարական ճամբաները։

Հին Զեռնովցին իր բա-
ղաբազմապատիւ արտայայ-
տիչ ուրուագիծերով, եկե-
ղեցիներու առատութեամբ
կը յիշեցնէ Միջնադարեան
թաղաքները։

Պատմութեան շինութիւն-
ներու առատութիւնն ու այ-
լազանութիւնը կը բա-
ցատուի թաղաքին բնակչու-
թեան բազմազգ կազմով։
Պատմութեան տարբեր
հանգրուաններուն, թաղի
ուրբանացիներէ, հաս հաս-
տատութեան փոփոխու-
ման, Լեւոնի, Ռուսեանցի-
ներ, Հայեր, Հրեաներ...
Մտնելով այլ, ահա, ստեղծած
են իրենց ընդհանուր եւ
պատմութեան կառուցմանը։

Քաղաքական ճարտարա-
պետական ինքնատարրութիւնը
սկսած ձևաւորուիլ անցնելով
Տարեղծամակի փոքրին ն-
րմանմանին։ Հաշմարտ
կատուցմանն են պատկոյն-
նան պատրիարքներու նստա-
կայքը, մայր տաճարը, քա-
ղաքային թատրոնը, երկա-
թուղային կայարանը, ինչ-
պէս նաեւ հաշմարտ կաթո-
լիկ եկեղեցին՝ քաղաքին
կեդրոնը։

Հայ համայնքին կողմէ
ապրուած Մ. Գրիգոր Լու-
սաւորի եկեղեցին կա-
ռուցուած է 1889-75 թուա-

կաններուն, չեւ գիտու-
թիւններու բանասիրու-
թեան, արուեստի ակա-
դեմիայի, Պրանսիի թէքնիք
հիմնարկի հիմնադիր եւ
նախագահ ճարտարապետ
Իոսէֆ Գլաւայի նախագի-
ծով։

Մեր դարու 20ական թուա-
կաններու սկիզբը թաղա-
րական Ռուսեանին, որու
կազմին մէջ Աւստրիական-
գարական կայսրութեան ան-
կումէն ետք մտաւ Պուկովի-
ւան, սկսաւ բացայայտ
ազգայնամոլ թաղաքակա-
նութիւն մը։ Զիտընելով ոչ
մէկ միջոցէ, ան հռչակեց
«ամէն բան պէտք է պատ-
կանի Ռուսեանցիներուն»
կարգաթուր։ Ստեղծուեցաւ
այդպիսի կացութիւն մը, որ
Հայերը սկսան լքել թաղաքը։
Այդպէս թաղաքայնեցաւ հայ
համայնքը։ Հայ Կաթողիկէ
եկեղեցին դարձաւ պաշտա-
մանքի շարժող կոթող։

Հայկական աւանդական ո-
ճով կառուցուած եկեղեցին
եզակի է իր ճարտարապե-
տութեամբ։ Ճիշդ է, կա-
ռուցման ընթացքին եղած է
չնդում մը, որ պայմանա-
ւորուած էր առարկայական
պատճառներով։ Հարցը այն
էր, որ եկեղեցին կը կա-
ռուցուէր արկային վայր
մը, որը գործնապէս անկա-
րելի էր ձեռք ձգել տաշած
քար, որով Հայաստանի մէջ
կը կառուցուէին եկեղեցի-
ները։ Իոսէֆ Գլաւայի ա-
ռարկայով որպէս շինանիւթ
կ'առաւարտուէին տեղւոյն
աղիւնը, որ լրովին կ'ար-
դարացնէ ինքնին։

Հայկական եկեղեցին ճար-
տարապետական եզակի յու-
շարման է եւ կը հովանաւոր-
ւի Ուրբանիոյ «Պատ-

մութեան եւ մշակութային
յուշարձաններու պահպա-
նութեան եւ օգտագործման»
օրէնքով։

Վերջերս սկսած է եկեղեց-
ւոյ վերահաստատման աշ-
խատանքը, զոր կ'իրական-
ացնեն Ուրբանիոյ պետա-
կան շինարարութեան կամի-
նեց-Պուկովի միջ-երկրա-
մասի յատուկ գիտական վե-
րահաստատման արհեստա-
նոցները։

Շէնքը կ'ապահովուի ջե-
ռուցմամբ, ջուրով, ե-
լեքտրուէով։

Վերակառուցումէն ետք
հոն կը բացուի երգեհոնի
երաժշտութեան սրահ մը,
որ, ըստ մոսկուացի մաս-
նագէտներու միահամուռ
եզրակացութեան, ունի ա-
մուսիքի հազուագիւտ սու-
նակներ։

Երգեհոնը կը պատրաստեն
եւ կը զետեղեն չեւ ծանօթ
Վիէէկէր-Քլոս» ձեռնարկու-
թեան մասնագէտները։

Մօտ առնենք Զեռնովցի
թաղաքը կը հարստանայ
երաժշտական օճախով մը
եւ, որուն անհրաժեշտու-
թիւնը շատոց կը զգացուի։
Թաղաքին բնակիչները եւ
հիւրերը կարելիութիւն կ'ու-
նեն հիանալու ոչ միայն
եկեղեցւոյ ճարտարապետու-
թեամբ, այլեւ երգեհոնի ե-
րաժշտութեան դիւթիչ հրե-
չիւններով անիկա, անկառ-
կած, թարմութիւն կը բերէ
մշակութային հին աւանդու-
թիւններ ունեցող թաղաքին
իմացական կեանքին։

ԼԵՒ ԶԱՍԿԱՒԱԿԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԵՌՈՒՄԱՆ
ԵՒ ՌԱՏԻՕԼԱՂՈՒՐԳՈՒՄՆԵՐՈՒ
ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԷ
ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ՏՐՈՒՈՂ
ՀԱՂՈՐԳՈՒՄՆԵՐՈՒ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Յարկերի խմբագրութիւն
«ՍԱՐՏԱՐԱԳԱՏ» Ճարտարներ

17-11-1980

Ցանկանում ենք Ձեր թերթի միջոցով Ամանորի աղթի ջերմու-
րէն շնորհատուել Ձեր ընթերցողներին, հարկերի ձայնասփիտի ուն-
կնդիրներին եւ բարեկամներին։ Մաղթում ենք քաջաողջութիւն,
անհատական եւ հասարակական երջանկութիւն, յաջողութիւն եւ էլ
աւելի մեծ նուաճումներ խաղաղութեան, բարեկամութեան, մարդ-
կային առաջընթացի, ազգապահպանման եւ Հայրենիք- Սփիտք
գործակցութեան ամրապնդման ասպարէզներում։

ՆԱԽԱԳԱՀԻ ՏԵՂԱԿԱՆ
Տոքո. Փորթ. ԳԼՈՐԳ ԽՐԼՈՐԵԱՆ

ՄԱՆՈՒԿ ՂՐՏԵԱՆԻ ՆՈՐ

ԹՈՂՆԱԳԻՐԸ

Colegio Mekhitarista USTED CONOCE NUESTRO PROBLEMA Ayúdenos a resolverlo

La Congregación Mekhitarista de Venecia se encuentra ante la inminencia de un acontecimiento inde-
seado.

La permanencia de nuestro orgullo de armenios y la
continuidad de una cultura milenaria dependen de la
sensibilidad que siempre pusimos de manifiesto, ante
situaciones extremas, como las que nos ocupa.

Es cierto, pagar el acuerdo a que se arribara, de US\$
5.000.000 (dólares cinco millones) parece inalcanzable,
pero más difícil será recuperar lo que tanto esfuerzo
demandó a tantas generaciones de connacionales.

Su apoyo material y el reconocimiento espiritual
serán ambos, bienvenidos.

COMISION DE PADRES

Virrey del Plino 3511. Cap.

T.E.: 552-3690/9678

ԲԱՐԵՆՆՈՐ ՏԱՐԻ

Բարեննոր Տարի

Այս բարեննոր տար, քեզի՝ պատանի
Ինչպես Սեւակը անցագիր որպես
Ջայն բացագանչեց հանութ աշխարհի:

Միամիտ ըլլալ կ'ուզեմ ես այսօր
Մոռնալ ցանկըս, վիշտերըս բոլոր
Քեզ դիմադրել խանդով մ'անձկալաց
Եւ կուրծքիս սեղմել:

Թէեւ, - այդ գիտեմ - դո՛ւն ալ պարզապէս
Դիմակը ունիս դաւադիր մէկու
Ու ձեռքերուդ մէջ դաշույն մ'արձաններ
- Միաները ինչպէս -
Երբ միլիոնատոններ
Արցնոտ աշքերով կ'ապրին տակաւին:

Բարեննոր Տարի
Այդ ո՞ր տարին ես
- Հին-նոր տոմարի թըւական հաշուով -
Ո՞ր է սկիզբըդ
Յո՛ւ ամիսով չափի զարնում,
Այդ ո՞ր տարին ես
Որ քեզ նոր կ'ըսենք:
Ջառամա՞ծ, երբե՞ք:
Այդ մենք ենք որ քեզ դիմափոխեցինք
Ծիծաղելիի
Ողբերգականի
Սահմանումներով:

Բարեննոր Տարի
Թող որ մէկ անգամ գոնէ կեանքիս մէջ
Քեզ կուրծքիս սեղմեմ

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ԱՃԵՆՆԱՆ

Եւ քեզ ընդունիմ իբրեւ բարեկամ,
Աւետաբերը՝ անամպ օրերու,
Եւ քեզ ընդունիմ որպէս բալասան
Մեր խոր վերքերուն,
Դարբի՝ մանաւանդ
Անտոյց կեանքի սարսափն ու ահը
Ու կասկածանքի տագնապի փոխան
Թող վարդեր ծաղկին եւ նուագ ըլլայ,
Հիւզէն խոնարհի մարդկային մտքի
Հանճարին առջեւ
Դառնայ հրճագանձը ըսպասաւորը
Անոր երկունքին
Եւ ոչ՝ թշնամին:

Բարեննոր Տարի
Փոյթ չէ միւրգ չըլլայ
Հացը քիչ ըլլայ մեր սեղաններուն
Բայց սերը շատնայ
Ու քեզ չնայիք ոչ իբրեւ անհաս
Բարձունք մը անգոյ
Ոչ ալ քեզ տեսնեք մանկան մը դիմաց
Անմեղ ձեռացող ծեր կաղանդ պապան.
Այլ եղիր իրա՛ւ երազագըր մեր:
Թէեւ տարիքիդ հասած ծերունի
Չեմ հրըաժարած տալու բաժինը՝
Երազայինին,
Որ այնքա՛ն մերն է որքան՝ իրաւը
Եւ շօշափելին:

Բարեննոր Տարի
Բարեննոր, բարեննոր քեզ:

Պոլեմոս Այրէս 1986

ԱՄՈՒՍՆԱՅԵԱԼՔ

ԽՈՒԱՆ ՆԱՐՄԻՍՈ ՊՕՇԿԷԶԵՆԵԱՆ

ՏԻԳՐԱՆՈՒՀԻ ԳՈՐՈՒՐ

Ծնողները՝ Օհան եւ Անգիլնէ Գորոշ
Նարսիս-Մարթին եւ Մարիա-Իզապել Պոշկեզենեան
Կնքախայր՝ Նարսիս խոսան Պոշկեզենեան
Կնքախայր՝ Լիտիա Քլեմիտեան

Ս. Պասկի խորհուրդը տեղի ունեցաւ Ուրբաթ, 19
Դեկտեմբեր 1986-ին, Պոլեմոս Այրէսի Ս. Գրիգոր Լուսա-
տրիչ Եկեղեցւոյ մէջ, ձեռամբ Արք. Թեմի Առաջնորդ
Գեր. Տ. Գրիգորիա Նչայ. Բունիսթեանի:

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriél E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Tucuman 1438 - Piso 7º
Tel. 40-68097/7112/49-7049

ՀՐԱՇԱՄԱՆՈՒԿԸ

Շաբ. էջ 20-էն

Իով դալիկը հաւաքում մար-
գասերնեւուն, հաւանաբար
կեանքիս ընթացքին առաջին
անգամ ինքզինքն այդքան եր-
ջանիկ գգալի...:

Գագիկ Բակոբեան իր աւ-
նարիկը համեմատ է հետաքր-
քական դրուագներով, դիր-
քը հարստացնելով գրաւիչ ու
տրամաբխիկ պատկերներով:
Գ. Բակոբեանի «Ճասնեք-
բերորդը» լայն ընդունելու-
թիւն գտաւ ճարտարապետ ըն-
թերցողներուն մօտ, երեսուն
հազար օրինակ տպագրանակը
սպառեցաւ բացառապէս մի
քանի օրուան մէջ:

Su café molido
al gusto oriental

Gran Visir

Boedo 510.
T.E.: 97-4753

ԱՌԱՍՊԵԼԱԿԱՆ ՊՈԷՄ

Պոնգէ ամանում՝
Խունկ ծխացող
Թրթուրն եմ ես:
Ծովը տարածում է
Փոքրիկ վայրերում
Առաւօտեան պատարագների.
Նուագեցնելով հեքիաթայնութիւն
Իմ համբոյրների,

Մոխրագոյն գծի երկայնքով լոյսի,
Վեհութեան մէջ ստուերների:
Տարօրինակ ուրուագների պէս
Նրանք անցնում են պատի վրայով՝ դանդաղօրէն...
Արագ - արագ:
Մարմին է անդամատուած
Քուլաներում տեղահան արուած ծխի:

ԱՂՕԹԻ

Օ՝ Տեր, եսկ մարդկային:
Ծշմարիտ է արդեօք,
Որ զրկեցինք քեզ արձագանքներից,
Իսկ դու խիտցիր լարին
Ամենաբարձր հնչիւնի
Ջարմանքով քարերին ճանապարհի,
Որոնք յայտնում էին անորոշութեան վարագոյրի ետեւից:

Օ՝ Տեր, եսկ մարդկային:
Տերները խաղողի
Սպասում են երկրային տաճարումդ
Տիրոջիս սատիրները
Նեկտար են պատրաստում:

Օ՝ Տեր, եսկ մարդկային:
Սպասիր ինձ ճշմարտութեան բացատում
Եւ մենք հիմնը կ'երգենք,
Դարերի նրբութեան մէջ,
Ջուրի թշուառութիւնից,
Սուղելով սկիզբը:

Պոլեմոս Այրէս

ԽՈՒԱՆ ԵԼԱՆԿԷՕԶԵԱՆ

Atelier de cocina

de Sona de Guezikaraian
Curso de cocina y repostería
armenia e internacional

Lun. y miérc. de 14,30 a 16,30 y de 17.30 a 19,30

Sábados de 15.00 a 17.00
Encarge con anticipación para sus reuniones, comidas y
postres orientales e internacionales
NAZCA 486. 8º A. Capital. T.E.: 613-8211/566-6685
(llamar de 18.00 a 22.00 hs.)

CHADA Refrigeración

Venta, instalación, mantenimiento y service
de Cámaras Frigoríficas • Heladeras comerciales
Freezers • Bebederos agua fría • Cokservadoras
Aire acondicionado central
Experiencia y garantía avaladas
por la colectividad

HONDURAS 4861. CAP.

72-1724

Remises
Sepellos
Traslados

CASA

CORALLO, CUFARO Y CIA.

Jubilados, pensionados, cónyuges y filares. sin cargo
Av. Córdoba 4902
T.E.: 773-2800/772-3288

por DANIEL R. DER AVEDISSIAN

Alberto Parsechian, un hombre con "historia armenia"

Su nombre está muy ligado al Deportivo Armenio desde hace muchos años, a pesar de no haberse iniciado en el club. Nacido en Liniers, comenzó jugando en las inferiores de Ferrocarril Oeste. Luego pasó a Deportivo Armenio en 1974, donde ocupó el puesto de arquero hasta 1982; después fue a Atlanta y a partir de 1983, semiretirado de la actividad, regresó otra vez a Deportivo Armenio para brindar su colaboración, hasta dejar definitivamente la práctica activa del fútbol, a fines del año pasado.

Paralelamente a su brillante carrera futbolística, se recibió de director técnico en 1979, cargo en el que se desempeña desde la sexta fecha del torneo Apertura de Primera "B", cumpliendo una excelente performance con sólo cinco derrotas a lo largo de los cuarenta y dos partidos que ya lleva al frente del equipo.

Con él conversamos en los vestuarios, luego de la victoria de Armenio sobre Central Córdoba de Santiago del Estero por 4 a 0. El diálogo abarcó varios temas y esto fue lo que nos dijo:

-Es tu primera experiencia como entrenador?

-Sí, así es y creo que me va bien y la suerte me acompaña, a tal punto que llegamos a esta última fecha an-

tes del receso, siendo punteros del Campeonato Nacional "B".

-¿Cuál es el balance que hacés hasta aquí, de tu trabajo con este plantel?

-La verdad es que estoy muy conforme con el rendimiento de los muchachos, que se brindan cada día más para seguir progresando.

-Armenio ¿quiere estar en la primera división?

-Sí, como cualquiera de los que pelea la punta, aspira lograr el ascenso.

-¿Qué falta para eso?

-Hay que seguir adelante, trabajando fuerte y si los resultados nos siguen acompañando como hasta ahora y si los contrarios nos dejan, podremos conseguirlo.

-Al asumir la conducción técnica ¿cuáles eran tus metas y cuáles son ahora, mirando el presente? ¿Suponías una campaña como ésta?

-Sabía que contaba con buenos jugadores y como todo técnico, que asciende, quería como primer objetivo, mantener la categoría. Creo que eso prácticamente está conseguido; ahora hay que tratar de entrar en el octogonal?

-¿No buscás el Campeonato?

-Sí, si viene bien, bienvenido sea. Pero, como dije antes, mi deseo es estar entre los ocho, después veremos qué pasa.

-¿Cuál es el secreto de este gran momento por el que atraviesa Deportivo Armenio?

-La humildad y la unión del grupo y el apoyo que prestan los dirigentes que nos dan todo lo mejor de sí.

-¿Cómo es tu relación con ellos? ¿y con tus dirigidos?

-Muy buena; tanto es así que me consideran uno más; no obstante, siempre respetan mis órdenes. Al principio, yo tenía miedo que no fuera así, debido a mi juventud, puesto que soy casi de la misma edad de algunos de ellos.

-En una hipotética lucha por el título ¿cuál es el rival a vencer?

-Creo que el más difícil es Colón, pues debemos ir a Santa Fe y además que junto a Lanús comparten la vanguardia, con nosotros.

-¿Hablaste con los directivos del tema "refuerzos"?

-Sí, pero prefiero mantener en reserva los nombres y los puestos que necesito. Una vez que se concreten, se sabrán.

-¿Qué van a hacer durante el periodo de inactividad?

-Vamos a ver si nos tomamos unos días de descanso, que pienso que merecemos,

Deportivo Armenio, sinónimo de gol

D. ARMENIO 4 - CENTRAL CORDOBA (Stgo. del Estero) 0

El sábado 20 de diciembre ppdo., Armenio enfrentó a Central Córdoba en cancha de Platense, por una nueva fecha del Campeonato Nacional "B". El conjunto local obtuvo un fácil éxito en un muy buen partido de fútbol, que tuvo dos periodos de distintas características. El primero fue el más entretenido y más parejo, pues los dos equipos crearon innumerales situaciones, hasta que se fueron al descanso con un triunfo parcial de Armenio por 2 a 0, tantos convertidos por Maciel, quien actuó en reemplazo de Ubeda, lesionado. Este resultado es mentiroso, pues la visita hizo méritos suficientes como para descontar, cosa que no logró por la eficiente labor de Sarmiento y de la defensa.

Mientras tanto, en la segunda etapa, el juego se hizo más lento, pues Armenio hizo circular el balón aprovechando la ventaja, razón por la cual los santiagueños no dispusieron mucho tiempo de la pelota, y por lo tanto llegaron en escasas ocasiones al arco rival. Esto siguió igual, con Armenio como absoluto dominador que marcó la diferencia a la hora de definir. Así consiguió otras dos conquistas por intermedio de Alderete y Cincunegui, respectivamente, para redondear una categórica victoria y continuar liderando el torneo junto a Lanús y Colón de Santa Fe. Cabe agregar que, desde hoy y hasta el 21 de enero de 1987, el certamen tendrá un receso con motivo de las tradicionales fiestas.

Hasta aquí, todo lo referido al encuentro. Pero aún me queda algo por decir. Sólo me resta agradecer a todos los simpatizantes de Deportivo Armenio, que se hicieron presentes en el estadio, pues de una vez por todas, se dieron cuenta y brindaron el apoyo que tanto necesita esta institución.

y a partir de la primera semana de enero, viajamos a La Falda, a hacer pretemporada, para pensar cómo encaramos el próximo ciclo.

-Esta racha invicta de dieci-nueve jornadas ¿hasta cuándo va a durar?

-Esperemos que se prolongue durante toda la vida. Uno, cuando está arriba no quiere caerse nunca; ojalá que con la ayuda de Dios y con la camaradería que existe en esta institución, po-

damos continuar en esta institución, podamos continuar en esta senda para bien de toda la colectividad armenia.

-Alberto Parsechian, el Sema-nario "SARDARABAD" te agradece la deferencia de haberle prestado al reportaje.

Hasta aquí la palabra de Alberto Parsechian, sin dudas, un símbolo, un "pedazo" de la historia de nuestro Deportivo Armenio.

Con la "Número 1" del tenis argentino, Gabriela Sabatini

Del 1º al 7 de diciembre, se realizó en el Buenos Aires Lawn Tennis Club, el Campeonato Abierto Femenino de la República Argentina.

Gabriela Sabatini, actualmente la mejor tenista argentina y décima en el ranking mundial, obtuvo el título y con él, ganó su segundo torneo como profesional.

También participaron de la competencia, que tuvo un cuadro de cincuenta y seis jugadoras, las norteamericanas Tina Garrison (11º en la clasificación) y Lori Mc Neil (14º), además de otras figuras internacionales y de nuestro país. Luego del match final, en

El joven Daniel R. Der Avedissian, responsable de la sección "Deportes" de nuestro semanario, junto a la tenista.

el que se impuso a la joven revelación española Arant-

xa Sánchez Vicario, de tan sólo catorce años de edad,

por 6-1 y 6-1, la entrevista-mos, en forma exclusiva, gracias a su gentileza.

De la charla, extractamos sus reflexiones más importantes:

-"Ganar este abierto en mi país es la satisfacción más grande de mi carrera deportiva. Es la primera vez que se realiza un torneo tan importante en la Argentina, por eso me siento muy feliz de haber triunfado".

-"Jugar aquí me gusta mucho, pues estoy muy cómoda; la gente me alienta y eso me hace sentir bien".

-"Desde hoy, descansaré tres semanas, para luego encarar fuerte el proceso de preparación física. Este abarcará ejercicios de resistencia y velocidad, que

me permitan llegar más rápido a la pelota y así poder pegarle con mayor facilidad. Creo que con eso voy a mejorar mi juego y podré derrotar a las que hasta ahora me resultaban imbatibles. Luego, comenzaré la temporada en febrero, con una exhibición en Canadá y jugaré en San Francisco y Boca West."

-"Mi meta, para 1986, era consolidarme entre las diez primeras. Para el año próximo, espero estar entre las cinco mejores. Lógicamente, aspiró a ser la número 1, pero no tengo apuro para lograrlo; trabajando mucho, sé que con el tiempo conseguiré mi objetivo".

COCINA PARA LAS FIESTAS

Como todos los años, para estas fechas, les ofrecemos un menú, para que usted tenga nuevas ideas para su mesa. Esperamos que sean de su agrado:

Pavita fría decorada

INGREDIENTES:

1 pavita; coñac, a gusto; sal.
Relleno: 100 grs. de manteca, 1 cebolla, 750 grs. de carnaza de ternera; miga de 1 pancito y medio; 1 cucharada de perejil picado; 4 huevos enteros; 1 copa de coñac; sal, pimienta y nuez moscada; 1/4 kg. de carnaza de cerdo.

PREPARACION:

Preparar la pavita para que quede limpia. Quitarle el hueso de la pechuga. Lavarla y condimentarla.
Preparar el relleno, picando y dorando la cebolla con la carnaza de ternera y el cerdo picado.
Saltear y agregar la miga de pan, el perejil, los huevos y el coñac.
Condimentar con sal, pimienta y nuez moscada.
Rellenar la pavita.
Coser las aberturas, atar las patas con un piolín; acomodarla en una asadera y rociarla con la manteca y media taza de agua.
Hornear hasta que esté cocida.
Dejar enfriar y acomodar en una fuente. Cortar transversalmente la pechuga con el relleno. Decorar la pavita con salsa mayonesa y otros ingredientes que desee.

Ensalada de arroz

INGREDIENTES:

4 tazas de arroz cocido y frío; blanco de 1 apio picado; 2 pimientos morrones picados; 1 taza de mayonesa; 4 cucharadas de nueces picadas; 10 aceitunas verdes picadas; 1 cucharada de mostaza; 1 manzana verde en cubitos; jugo de 1 limón;

4 cucharadas de salsa ketchup; tomates; condimentos a gusto.

PREPARACION:

Mezclar todos los ingredientes señalados, menos los tomates.
Mezclar la mayonesa, con la mostaza, la salsa ketchup y el jugo de limón y añadirlos a la preparación anterior.
Acomodar la ensalada en una fuente, acompañar con gajos de tomates y servir.

Ensalada agridulce

INGREDIENTES:

1 pera; 2 manzanas; 1 naranja; 1 racimo de uvas; corazones de lechuga; sal, aceite y vinagre; 1 cucharada de nueces picadas.

PREPARACION:

Pelar las frutas y cortarlas en tajadas.
Quitar el hollejo de las uvas y colocarlas en una ensaladera, junto con los demás ingredientes.
Cortar la lechuga en julianas y añadirla a las frutas.
Aderezar a gusto y salpicar con las nueces picadas.

Lomo Chaud-froid

INGREDIENTES:

1 lomo; 1 latita de paté de foie-gras; 50 grs. de manteca; 1 cucharada de mostaza; ensalada rusa; 1 l. de gelatina sin sabor; huevos duros; morrones.
Salsa chaud-froid: 100 grs. de manteca; 3 cucharadas de harina; 1/2 l. de leche; 10 grs. de gelatina remojada; 100 grs. de crema.

PREPARACION:

Atar el lomo, condimentarlo y asarlo en el horno, envuelto en papel aceitado.
Mezclar el paté con la manteca y la mostaza.
Untar con esta preparación los medallones de lomo, una vez frío.

Preparar la ensalada rusa y la salsa chaud-froid. Para ello, mezclar la manteca derretida con las 3 cucharadas colmadas de harina y la leche.

Revolver hasta que quede espeso y agregar los 10 grs. de gelatina, remojada y los 100 grs. de crema.

Revolver sobre el fuego, condimentar y dejar enfriar.

Cubrir la carne con esta salsa.
Agregar la gelatina sin sabor a la ensalada rusa y dejar que tome consistencia en un molde.
Desmoldar y servir junto con el lomo.

Postre helado de chocolate

INGREDIENTES:

Crema helada: 300 grs. de manteca; 200 grs. de azúcar; 4 yemas; 1 y 1/2 paquete de chocolate rallado; 150 grs. de agua hirviendo, 4 claras a nieve.
Crocante: 120 grs. de azúcar; 6 cucharadas de agua; 80 grs. de nueces; 30 grs. de manteca.

PREPARACION:

Preparar el crocante, remojando el azúcar en el agua y cocinándolo hasta que tome punto de hilo color rubio.
Incorporar las nueces y dejar que tome color caramelo.
Retirar, colocar sobre un mármol aceitado y dejar enfriar. Aplastar con un palote y una vez bien molido, agregarle 30 grs. de manteca.
Mezclar.
Enmantecar un molde redondo y adherir el crocante contra el fondo y las paredes.
Batir la manteca, el azúcar y las yemas.
Agregar el chocolate disuelto con el agua hirviendo.
Incorporar finalmente las claras a nieve.
Verter en el molde y enfriar bien.

1987

Que nuestro canto llegue con los mejores augurios de paz, alegría y prosperidad para el Año Nuevo que se inicia, para toda la colectividad armenia y en especial a todos los hombres y mujeres que conforman sus instituciones y no escatiman esfuerzos para fortalecer sus cimientos y desarrollar su futuro.

Coro Arax

Fallecimiento: Enlaces:

ELIAS PARAGHAMIAN

Falleció en esta Capital el 4 de diciembre ppdo.

Lamentan su desaparición sus hijos, Baelo, Girair, Jatin, Juan, Mary y Margarita; sus hijos políticos, Oscar, Norberto, Carlos, María y Petty; sus nietos, bisnietos y demás familiares.

Sus restos fueron inhumados el 5 de diciembre, en el Cementerio de Flores.

El Sr. Elias Paraghamian durante largos años, apoyó la obra de la Escuela Incorporada Armenia "Isaac Bakchellian", de la que fue integrante de la Comisión Directiva.

CHISMECHIAN-TCHINNOSIAN

El jueves 18 de diciembre ppdo., Monseñor Pouniatian bendijo el enlace de Alberto Chismechian y Diana Tchinnosian, en una ceremonia apadrinada por Sergio Aslanian y Rosita Chismechian de Aslanian.

Los padres de los contrayentes son Luisa Tutlian de Chismechian y Vahé y Doris Tchinnosian.

BOCHGUEZENIAN-KORUK

También en la Iglesia San Gregorio El Iluminador, pero el viernes 19 del corriente.

te, contrajeron enlace Narciso Juan Bochguezenian y Dicranuhi Koruk.

Fueron sus padrinos, Narciso Juan Bochguezenian y Lidia Klenidian.

Son sus padres, Narciso y María Isabel Bochguezenian y Ohan y Ankiné Koruk.

Quince años:

LILIANA ELISA SARAFIAN

Cumplió quince años y los celebró junto con sus amigos el sábado 20 de diciembre ppdo.

Son sus padres, Pablo

Teodoro Sarafian y Esther Balassanian de Sarafian.

Periódico Armenio "SARDARABAD" de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel. Niseto Vega 4770
1414 - CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520
Horario de atención: Lun. a vier. de 10.00 a 19.00 hs.

Registro Nec. de la Propiedad Intelectual
278.316

Director NAHABET NAHABETIAN

Corresponsales, receptores de avisos y suscripciones en BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Corinaud 191 Ap. 84
Cep. 00579 - San Pablo - T.E.: 813-6731

URUGUAY
Dr. Pedro Danielian
Benito Blanco 675. Ap. 201
T.E.: 70-3114 Montevideo

CORDOBA
Sr. Luis Souranian
Camacurá 148
5.000 - CORDOBA - T.E.: 51-4693

HOKEHANKISD:

Con motivo de cumplirse cuarenta días del fallecimiento de nuestro querido esposo y padre,

HRANT KASBARIAN

el domingo 28 de diciembre, luego de la Santa Misa, haremos oficiar una misa de "Karassunk" en su memoria, en la Catedral San Gregorio El Iluminador.

Por la presente, invitamos a todos los que quieran honrar su memoria a estar presentes en la Misa.

Su esposa e hijos

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEDIA BARTAMIAN

Calzado Correctivo

Calzado Deportivo

PLANTILLAS CORRECTIVAS

Ortopedia Bartamian también le pone a sus pies.

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Ombre Sociales. Consulte con su Ombre Social sobre otros beneficios.

Bartamian

Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4635 La Plata

Felices Fiestas

le desean

Daniel Youssefian e Hijos S.A.
Sarmiento 2351
TEL: 952-9442

KIRKOS
Manufactura del Caucho
José Martí 3380
TEL: 922-3730
923-5783

Dr. OSVALDO BEADE
Tucumán 2181 2º d7
TEL: 952-4371

EL BEDUINO
Restaurant Árabe
Av. R.E. Ortiz 1453
TEL: 71-6951

AUTOS 1661
Av. R.E. Ortiz 1661
TEL: 72-2206

KUYUMDJIAN WILLIAMS
Tucumán 1438 - 7º
TEL: 40-6809/7112

DR. ARTURO BALASSANIAN ESCRIBANO
Florida 716 2ºk
TEL: 322-2768

CONTEMPORA
Córdoba 4418
TEL: 775-0525/4438

NOEMI S. YERNAZIAN
Contadora Pública
TEL: 52-2336

CALZADOS LUCERNA
Corrientes 5433
TEL: 854-5477/3752

SILVIA D. KOUTNOUYAN
Contadora Pública
TEL: 476-3144
805-8147

MERCERIL SA.
Larrea 237 CAP.
Larrea 237 CAP.
TEL: 952-9343

Karina Narkizian Mónica Garber ARQUITECTAS
TEL: 786-1643
786-5787

CREACIONES DONIO
Av. Córdoba 4813
TEL: 773-0778

Paz

CONFITERIA DAMASCO

Av. R.E. Ortiz 1283
TEL: 773-2146

Salud
Alegria
Felicidad
Paz

LAS LEÑAS PIZZERIA
Av. R.E. Ortiz 1415

Feliz
1992

D'ARMEN SA.
Hernán Cortés 81
TEL: 204-2348/7212